

veto

nummer 16

18 januari 1999

jaargang 25 - 1998-1999

algifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

Vetofuif:
Maandag 25 januari
in de Rumba

Binnenkort
nieuwe talenkombinaties
in Romaanse en Germaanse

p. 3

Greetings from
Mercury mikst
Jazz & Hiphop

p. 9

Sans-papiers sensibiliseren in universiteitsgebouw

Studenten forseren Kampusasiel in Arenberginstituut

Op dinsdag negentien januari neemt de groep sans-papiers die eerder in de Ufsia en de Leuvense Freinet-scholen Appeltuin en Zevensprong te gast waren, voor twee weken hun intrek in een ruimte in het Arenberginstituut in de Naamsestraat. Onder druk gezet door de bezetting van de kapel van het Paus Adrianus VI-college door de Sociale Raad der Leuvense studenten, gaf de KU Leuven daarvoor de toelating.

Althans dat menen de studenten, want volgens rektor Oosterlinck was die aktie helemaal niet nodig: "Als ze het gewoon gevraagd hadden, zouden we het ook gedaan hebben. Voor Nieuwjaar hadden wij al beslist een ruimte ter beschikking te stellen van Caritas, zodat die daar van Nieuwjaar tot Pasen asielzoekers konden onderbrengen. Dat ging toen niet door omdat Caritas die ruimte voor een veel langere tijd wilde." Dat de KU Leuven niet zelf het initiatief nam, en weinig ruchtbaarheid gaf aan die beslissing verklaart de rektor door de delicateit van dergelijke akties: "De asielkwestie is een enorm probleem, en het is goed dat de studenten aan bewustwording doen, maar je moet die mensen ook niet opvoeren als curiosa. Ik vind het nalopen van andere initiatieven niet zo gelukkig. Sommige scholen doen zoets alleen om in het nieuws te komen."

De Sociale Raad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) — wil met deze aktie de universi-

taire gemeenschap sensibiliseren. Gezien de lesvrije week wordt deze week de aandacht vooral gericht op de academische wereld. De bedoeling is dat ook de KU Leuven — het rektorat dus — zich in het publieke asieldebat mengt, en het zo weer op gang trekt. Rektor Oosterlinck heeft al bij herhaling benadrukt dat de academische overheid zich altijd in maatschappelijke debatten dient uit te spreken. De rektor vindt dat het Zelfstandig Akademisch Personeel (ZAP) — de profen dus — het meest geschikt is om een standpunt in te nemen over de sociale problemen in de maatschappij. "Het is de taak van de overheid om dat te ondersteunen," aldus de rektor, "maar zijn er veel voorstellen geweest? Wie is er beter geplaatst om een standpunt in te nemen over kerkasiel dan professor Torfs?

Maar zelfs hij zegt dat hij te weinig tijd heeft, en zich moet inwerken. Als ik een standpunt inneem, zouden zij de eersten zijn die het zouden afschieten als te weinig onderbouwd." Rektor Oosterlinck benadrukt de waarde die hij hecht aan het Centrum van Kristelijke Etiek. De rektor betreurt het evenwel "dat de tekst die het centrum ging schrijven nog niet af is. Bovendien is het jammer wij het centrum

Deze zes sans-papiers nemen vanaf dinsdag twee weken hun intrek in het Arenberginstituut. Lees er alles over in het middelpunt over kampusasiel, pagina's 6 & 7. (foto Ivan Put)

zelf hebben moeten vragen om dit initiatief."

Tijdens de tweede week willen de sans-papiers en Sora zo veel mogelijk studenten bereiken. De Sociale Raad roept de studenten daarom op om hun steun te betuigen door het Arenberginstituut te bezoeken (zie middenpagina's). Zo kan de "site van het kampusasiel een denkcentrum worden waar studenten, professoren en andere

geïnteresseerden in contact komen met de problematiek," aldus de Sociale raad.

Door haar aktie wil Sora de sans-papiers een plaats geven aan de onderhandelingsstafel. Zo wordt bijvoorbeeld een gesprek met het Gemeenschappelijk Bureau — waar de rektor, de vice-rektoren en dekanen lid van zijn — van de universiteit aangevraagd. De rektor heeft alvast toegezegd om naar de grieven van de sans-papiers te luisteren, als hem daarom gevraagd wordt. Op inhoudelijk vlak, beklemtoont Luk Vandenberghe namens Sora "de autonomie van de groep sans-papiers. Het is niet verantwoord zelf eerst eisen op te stellen om dan in konflikt te komen met de sans-papiers. Wij geven een kader dat zorgt voor morele steun." Het Sora-standpunt over het vluchtelingenprobleem (zie pagina zeven) dat vrijdagavond ingingen werd, tracht eisen te formuleren waarvoor een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak bestaat en sluit nauw aan bij dat van de sans-papiers. Op de perskonferentie lichten de sans-papiers nogmaals toe dat ze geen open grenzen eisen. Op maandag achttien januari dienen de sans-papiers die betrokken waren bij het kerkasiel vijfhonderd tot duizend dossiers in voor regularisatie. Op dit moment hebben er al genoeg scholen toegezegd om de aktie voort te zetten tot aan de Paasvakantie. De komende twee weken is het aan de Leuvense universiteit en haar studenten om op een inhoudelijke en integer manier een bijdrage te leveren aan het maatschappelijke debat.

Twee baby's sterven door verkeerde etikettering

Op het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg zijn de afgelopen dagen twee premature baby's gestorven omdat ze geïnjecteerd werden met kaliumchloride in plaats van met glukose. De producent van de ampules — het Duitse bedrijf B.Braun — denkt dat een menselijke fout bij de etikettering de oorzaak is. Dankzij een snelle reactie van de academische staf kon erger voorkomen worden.

Toen de eerste premature baby geïnjecteerd werd, kreeg hij een hartstilstand. Omdat er nog andere complicaties waren, werd het verband met de inspuiting niet direct gelegd. Kinderarts Devlieger vond de situatie niet normaal, en liet een autopsie uitvoeren. Toen hij afgelopen vrijdag een tweede premature baby behandelde, zag hij onmiddellijk na de inspuiting een reactie, en bemerkte een hartstilstand. Hij onderbreekt de injectie en reanimeert de baby nog. Bij een smaaktst blijkt de ampule een bittere en zoute vloeistof te bevatten, en geen suikeroplossing. Bij nader onderzoek wordt nog een ampule met een zoutoplossing gevonden.

Onmiddellijk worden de diensthoofden en de rektor verwittigd. Er wordt beslist alle ampules in te zamelen, het nodige personeel terug te roepen. Zaterdagochtend om acht uur waren alle andere ziekenhuizen op de hoogte. Een voorlopige analyse wijst uit dat er in de ampules kaliumchloride zat, een oplossing die hartritmestoornissen tegganga. Het Leuvense parket werd verwittigd, en stelde ondertussen een onderzoek in. Volgens de rektor valt een misdadig opzet niet uit te sluiten, maar is het heel onwaarschijnlijk dat de verwisseling van de etiketten in het ziekenhuis gebeurd is. De KU Leuven betreft haar ampules met kaliumchloride niet hetzelfde bedrijf, waardoor de ampules een verschillend uitzicht en grootte hebben. Het nog niet afgelopen onderzoek wijst in de richting van een menselijke fout bij de etikettering.

(bd)

GROEP

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Vijftien jaar (is) Wel

Ik ken tien verschillende types interview, waarvan ik de helft heb uitprobeerd in 'De Standaard' en 'Het Nieuwsblad'. 'Veto' van elf januari onthult een elfde: geen voorbereiding, één vraag, indianenkreten, telefoontjes achteraf... Wat een verschil met een Radio 3-gesprek een paar dagen later. Maar ik heb teveel sympathie voor dit weekblad om er een punt van te maken. Laten we het wijten aan de tijdsdruk waarover de Veto-medewerker het voortdurend had.

Gun me dan echter een kans zelf iets te

schrijven over het uitgangspunt van het gesprek, het jubileumnummer 'Vijftien jaar Wel.' Zeker uit fair play tegenover de medewerkers. Een overzicht van deze periode brachten eerste schepen C. De Vlies (cultuur te Leuven), Minister L. Martens (letterenbeleid), Minister E. Van Rompuy (medialebeid), Professor W. Van Belle (taal), J. Bouveroux (radiojournalistiek), D. Tieleman (tv-journalistiek), B. Broens (Belga) en H. Meert (teater). Zelf publiceerde ik een studie over filosofische en psychologi-

sche aspecten van de verbeelding.

Wat de telefoontjes achteraf betreft... De stijl van 'Humo' is — wellicht geschikt voor de humoristische inkleding van TV- en radioprogramma's — sinischer geworden sedert de overname door Mediaxis. Geen norm voor literatuur, eerder verwant aan het groteske. G. Mortier wil vooral een komiek zijn. Over de lessen van H. Brems kan ik niet oordelen (was nooit student bij hem), zijn interesse voor Vlaamse poëzie is bekend. Wel hebben nogal wat auteurs bezwaar tegen zijn zelfgekozen rol als 'literatuurpauze', een faktor van Oude Politieke Cultuur. Vandaar enige polemiek.

Overigens, de namen van de medewerkers (eerste jaar) kwamen voor op alle affiches en in de advertenties.

H. Devroer

KUL versus PKK

Graag enkele bemerkingen bij het artikel 'Oefende de Turkse regering druk uit op de KUL?' De PKK wordt hierin eenzijdig beschreven als een 'afscheidingsbeweging' die 'het geweld niet schuwt zodat de patstelling

blijft'. Dit klopt niet helemaal (meer). Sinds één september 1998 respeakte de PKK een (derde) eenzijdig staakt-het-vuren om onderhandelingen af te dwingen voor een politieke oplossing, met respect voor de Turkse territoriale integriteit! Öcalan heeft immers ingezien dat de oorspronkelijke eis (een onafhankelijk Koerdistan) momenteel niet meer haalbaar is. De centrale kwestie draait nu rond gelijke rechten en autonomie voor de Koerden. Het lijkt erop dat de Koerdische bevrijdingsoorlog (voorlopig althans) verloren is. De Koerdische bevrijdingstrijd is dat allerminst.

De PKK (als bevrijdingsbeweging) heeft het militair niet kunnen halen van het door de Navo uitgeruste Turkse leger. Ankara weigert ten stelligste te onderhandelen met 'terroristen'. Orwelliaans taalgebruik! In het zog van de (derde) militaire staatsgreep in 1980 bereikte de Turkse staatsrepressie ongekende hoogtes: eksekuties en foltering op grote schaal (lees poging tot genocide). De gewapende strijd van de PKK begon pas in 1984 als reactie op (Angstvallig staatsgeweld (de oorzaak!). (Angstvallig vertzwegen in de westerse pers!) Sindsdien zijn min-

vervolg op p. 10

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via Lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Soap, Laïs en videotapes

In zijn artikel naar aanleiding van de cultuurdag (Veto, dertig november 1998) formuleert uw medewerker een aantal kritische bedenkingen over de werking van de Cultuurcommissie en over de cultuurdag. De Cultuurcommissie lijkt volgens uw medewerker aan "representatiedrift" en slaagt er niet in om een geïntegreerd cultuurbeleid te voeren. De Commissie, aldus de auteur, biedt geen serieuze reflectie over de plaats van cultuur aan de universiteit, en is zelfs nog toe aan een discussie over de inhoud van 'cultuur'. De cultuurdag ziet uw medewerker als een gewelpe dat het gebrek aan cultuurbeleid moet maskeren. Hieruit blijkt dat de Commissie moeilijkheden heeft met de zichtbaarheid van haar beleid.

Nochtans, binnen de grenzen van wat budgetair mogelijk is en naast de representatieopdrachten die we van de academische overheid krijgen, hebben we wel degelijk de ambitie om een (cultuur)beleid te voeren. Dat beleid zit twee lijnen uit. Er is het Uur Kul'tuur, een eigen productie van de Cultuurcommissie/koördinatie. Maar het is niet de bedoeling dat het integrale culturbudget daarvoor wordt gereserveerd. Het subsidiëren van allerlei initiatieven vanuit de basis, vanuit de universitaire gemeenschap — de tweede, misschien wel belangrijkste lijn — zou dan onmogelijk zijn. Wij koppelen aan de subsidiepolitiek wel degelijk een reflectie over de inhoud van cultuur vandaag, in het bijzonder binnen de universitaire gemeenschap. En wij vinden dat niet overbodig.

Die reflectie over culturele behoeften aan de basis leidt tot een bepaald cultuurprofiel, dat overigens niet definitief is omdat die discussie vanwege de inherente dynamiek van elke culturele praktijk en receptie nooit afgesloten is. Alles wat wij binnen dat profiel kunnen thuisbrengen, willen we zoveel mogelijk stimuleren. Dat profiel is wellicht te weinig zichtbaar. Wij beseffen dat wij als Cultuurcommissie daarom misschien wel een probleem hebben met ons imago, en dat in beide richtingen: niet enkel de basis, maar ook onze academische overheid heeft het wel eens moeilijk met het cultuurprofiel dat wij voorstaan. Werken aan een betere zichtbaarheid van ons beleid moet ons sterker bezighouden, vandaar deze reactie.

Hoe ziet dat cultuurprofiel er nu uit? De Commissie wil bewust een ruim cultuurconcept hanteren: niet eksklusief en conservatieve visie — cultuur als kollektief geheugen, sterk gebonden

aan traditie — of een normatieve visie — gebonden aan een specifiek engagement. Cultuur is een omvattende levenswijze, en is essentieel een cultuur van verschillen. In dat dynamisch profiel passen allerlei populaire kunstvormen en mikrokulturen, naast historische en eigentijdse cultuurfenomenen. De Commissie wil zeker geen etnocentrisch cultuurconcept hanteren en zal geen manifestaties afwijzen omwille van enige vorm van anders zijn. De Bangladesh-avond van twee februari 1998 is daarvan één recent voorbeeld. (De aanvraag van de Roze Drempel, waarnaar uw medewerker verwijst, werd door de Commissie niet gehonoreerd. Niet omdat de Commissie inhoudelijke problemen zou hebben met 'homofotografie'. De organisatie vroegen om een tentoonstelling te mogen houden in de Universiteitshal, hoewel de vereniging geen banden heeft met de KU Leuven. Deze vraag werd ten onrechte doorgeschoven naar de Cultuurcommissie, die geen bevoegdheid heeft over het toekennen van lokalen. In de Commissie leeft uiteraard de bereidheid om homofotografie als cultuur te erkennen.) Ook voor nieuwe en ongewone media wil de Commissie aandacht hebben, zoals blijkt uit de toekenning van de cultuurprijs Blainlin-Evrart aan installatiekunstenaar Joëlle Tuerlinckx.

In verband met het aanbod actieve cultuurbeoefening, blijft de bijdrage van de Commissie niet beperkt tot de universitaire ensembles, zoals uw medewerker schrijft. Ook toneel (Cato, Germania, Romania, Stuc) en dans (Klapstuk) worden al enkele jaren systematisch gesteund door subsidies van de Commissie. Wat de subsidiëring van deze en andere, okkasionele, activiteiten betreft, is het de bedoeling dat de aanvragers uit de basis de mogelijkheid krijgen hun eigen visie, hun eigen profiel uit te werken. De Commissie stimuleert datgene wat ze acht bij te dragen tot het cultuurprofiel dat ze voor ogen heeft. Nogal wat subsidieaanvragen worden niet door de Commissie gehonoreerd. Als ze wel subsidies toekent, is de Commissie vaak te weinig zichtbaar of wordt haar aanwezigheid eerder gelezen en begrepen als die van een sponsor. Nochtans is de motivatie om een project te steunen helemaal anders: het gaat om het cultuurprofiel dat de Commissie verdedigt en niet om haar eigen profiel. De theaterproductie Kohelet, door Dubbelspel (Stuc-Kultureel Centrum) geprogrammeerd in het najaar 1998, is bijvoorbeeld mede mogelijk gemaakt door de steun

van de Commissie. Dat was geen productie uit het gekanoniseerde sirkwé, maar een zeer bijzondere manifestatie, waarvan de Commissie vond dat ze belangrijk en interessant was voor de gemeenschap.

Sommige van de meer zichtbare projecten van de Cultuurcommissie zijn inderdaad gericht op presentatie, bijvoorbeeld als het gaat om een eredoorkraan en de organisatie van een cultuurmanifestatie daardoor. De kandidaten die de Commissie voorstelt voor een eredoorkraan zijn nochtans niet systematisch mensen die een traditioneel cultuurbeeld vertegenwoordigen: één van onze kandidaten die door de Academische Raad werd aanvaard, was Peter Sellars. Ook 'repertoire' kan overigens behoorlijk eigentijds gebracht worden: de Brückner-symfonie dirigéerd door Philippe Herreweghe, die we bij de opening van het academiëjaar 1998-1999 te horen kregen, was geen déjà-vu konsert. Wij zijn absoluut van mening dat de Commissie flexibel moet zijn, en we willen geen vragen en opmerkingen uit de weg gaan. Ook tradities van jaren geleden, zoals de opzet van Uur Kul'tuur, de rekurrente subsidiëring van het Stuc, van Ithaka, van de toneelgezelschappen of de toelagen van de ensembles, kunnen op ieder moment ter discussie worden gesteld. Nieuwe ideeën en contacten worden in overweging genomen in het vooruitzicht van het jubileumjaar 2000, met een spanning tussen de vraag naar gekanoniseerde cultuurevenementen — en die vraag komt ook wel eens vanuit de basis — en de uitdrukkelijke wens van de Commissie om andere initiatieven een kans te geven, om zo een cultuur van verschillen te bevorderen.

De Cultuurcommissie: professor Wilfried Rombauts (voorzitter), Leon Bockaert (cultuurkoördinator), professor Paul Busselen, professor Mark Debrock, Karolien Derwael (Stuc), Karel D'huyvetters, professor Raf Dekeyser, professor Jan Goddier, Sabine Lust, Kim Neuskens (studentenvertegenwoordiger), professor Lut Pil, Kristina Van Lerberghe, professor Luc Verpoet, professor Joris Vlasselaers, professor Christoffel Waelkens, en Siska Waelkens (tentoonstellingsverantwoordelijke KU Leuven)

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel 016/22 44 38, Fax 016/22 01 03

Jaargang 25, Nummer 16
18 januari 1999

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofdredaktie: Jeroen Lissens
Redaktiesekretaris: Benny Debruyne
Redaktie: Aernout 'glukkose watte?' Beke, Katrien 'teater uit Deelrijk' Darras, Bart 'die beurscrash in Brazilië moet er ook in' De Schrijver, Joost 'eksamens gedaan, moto's weg' Helsen, Sofie 'ja, en uit de solden' Overstijns
Medewerkers: Stijn 'allez Stijn, thesis kan nog in tweede zit' Bovy, Marie-Anne 'ah ja da's in West-Vlaanderen' Dedeurwaerdere, Jeroen 'gij drinkt wel veel' Peeters
Doka: Dirk 'jood' Bernard, David 'don't shit where you eat' Maesen, Ivan 'Marlboro light' Put, Johan 's'ief Gasthuisberg' Wynants
Layout en vormgeving: Aernout 'het was een triestige week' Beke, Bert 'in de kont geneukt?' Cornillie, Benny 'the bulldog' Debruyne, Marie-Anne 'wat heb ik nog niet gezegd vandaag' Dedeurwaerdere, Filip 'er is een middelpunt' De Keukeleere, Bart 'de schoonste vrouw vind ik nog altijd Martine Tanghe' De Schrijver, Jeroen 'groeten aan oma' Lissens, Jeroen 'groeten aan Steven' Peeters, Ann 'van waar zijt jij eigenlijk' Van De Moortel, Pieter 'boenkradio Scorpio' Van Der Aa, Sofie 'P&G' Overstijns, Hans 'Blade runner' Vandenabeele, Eva 'superbedankt' Wittocx

DTP: Filip 'Minute maid' De Keukeleere, Hans 'is knappe Hans daar' Vandenabeele, Eva 'wie is er hier zwanger' Wittocx
Spelling: Filip 'is het tropical' De Keukeleere, Sofie Overstijns
Eindredaktie: Benny 'mijn oma snapt dat niet' Debruyne en An 'tja' Van De Moortel

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Opent keuzevrijheid toekomstperspektieven?

Binnen enkele jaren kunnen studenten Taal- en letterkunde misschien niet langer alleen kiezen tussen de richtingen Germaanse, Romaanse of Klassieke talen. De dekanen van de Vlaamse universiteiten hebben beslist om naast die traditionele combinaties in de toekomst vijf nieuwe talencombinaties aan te bieden: Frans-Nederlands, Frans-Engels, Frans-Latijn, Spaans-Engels en Frans-Duits. Willy Evenepoel, dekaan van de Leuvense Letterenfakulteit, kadert het nieuwe voorstel binnen het rationaliseringsplan van erektor Dillemans.

Willy Evenepoel: "Al tien jaar geleden bestond er op onze fakulteit interesse in het aanbieden van nieuwe combinaties, maar naar aanleiding van het Plan Dillemans is het licht nu principieel op groen gezet. De praktische problemen die ervoor zorgden dat het idee vroeger terug werd opgeborgen, zijn er nu ook nog wel, omdat de concrete organisatie van zo'n hervorming nu eenmaal heel wat voeten in de aarde heeft. Alleen al de lessenroosters combineren is bijvoorbeeld een niet te onderschatten taak." Daarom besloten de betrokken dekanen van de Vlaamse universiteiten dan ook dat het idee pas ten allereerste in het academiejaar 2000 - 2001 in de praktijk kan worden gebracht.

Boksen

Bovendien is het belangrijk dat de opleidingen op universitaire leest geschoeid blijven, vindt Evenepoel: "Omdat we hetzelfde niveau willen blijven handhaven komen we ook voor inhoudelijke problemen te staan. In Romaanse is het bijvoorbeeld zo dat het Frans daar op dit moment drie vieren van het programma uitmaakt, en Spaans bijvoorbeeld één vierde. In Germaanse zit je dan weer met Engels, dat daar de helft van het programma beslaat. Het is dus niet zo simpel om zomaar een combinatie van Engels en Frans in elkaar te boksen." Dat de mogelijke populariteit van de nieuwe combinaties een invloed kan hebben op het aantal studenten dat bij de traditionele opleidingen blijft en op die manier gevolgen zou kunnen hebben voor het academisch personeel, is een gegeven dat de dekaan niet onbekend is.

"Hoewel het ballonnetje van de nieuwe combinaties op diverse plaatsen goed ontvaard werd, klinken er ook andere stemmen, vooral dan bij die departementen waar talen — zoals het Oudgrieks — aan populariteit dreigen in te boeten."

Feit blijft wel dat de populariteit van de mogelijke nieuwe combinaties erg hoog kan zijn, misschien zelfs hoger dan die van de bestaande taal- en kultuuropleidingen aan de universiteiten. Uit een enquête onder Gentse eerstejaarsstudenten bleek alvast dat vooral de combinatie Frans-Engels hoge ogen zou kunnen gooien. Die populariteit zou vooral te maken hebben met de waarde van de nieuwe talencombinaties op een arbeidsmarkt waar talenkennis steeds meer een belangrijke troef wordt. Bij spraaktechnologischeur Lernout & Hauspie, wordt dit alvast bevestigd. Voor administratieve en praktijkgerichte jobs wordt eerder de voorkeur gegeven aan mensen die het Frans en Engels beheersen dan de combinatie Engels en Duits bijvoorbeeld. Ook bij het Brussels vertaalburo NCI hebben kandidaten met kennis van Frans én Engels een beetje

voor op Duits- of Spaanstalige gegadigden.

Toch is het niet alleen de marktwaarde die van tel is geweest bij het nieuwe idee, benadrukt dekaan Evenepoel: "Het is wel zo dat de band tussen pakweg de Romaanse talen historisch gegroeid is, ze hebben immers dezelfde moeder en dat is het Latijn.

huidige verbinding met het Grieks. Volgens hen is het Grieks onontbeerlijk voor een goede studie van het Latijn. Jonas Vreys, onderwijsverantwoordelijke van de studentenkring Germania, ziet op zich geen graten in de nieuwe ideeën, maar twijfelt eraan of het haalbaar is om ze voor één oktober 2000 te realiseren. Het feit dat — als gevolg van de rationaliseringsgedachte achter het Plan Dillemans — niet elke combinatie aan elke universiteit aangeboden zal worden, is volgens hem geen bezwaar.

Toch is het onder de Letterendekanen van de Vlaamse universiteiten vooralsnog geen uitgemaakte zaak welke opleidingen waar gegeven zouden worden. Op drie

haald werd, klinken er ook andere stemmen, vooral dan bij die departementen waar talen — zoals het Oudgrieks — aan populariteit dreigen in te boeten. Luc Van Der Stockt, POK-voorzitter Latijn en Grieks: "Onze POK formuleert de bedenking dat nieuwe combinaties met Grieks even haalbaar of onhaalbaar zijn als nieuwe combinaties met Latijn. De exclusieve band tussen het Latijn en het Grieks wordt hier nu doorbroken, terwijl Grieks voor klassici eigenlijk nog steeds bijzonder attractief is. Voor mij persoonlijk is de prioriteit die hieraan het Latijn gegeven wordt, helemaal niet zo evident. Maar dat schijnt de gang van het leven te zijn."

(foto Dirk Bernard)

Toch zijn nieuwe combinaties best wetenschappelijk verantwoord: vanuit functioneel en structureel perspectief bijvoorbeeld kunnen die andere constellaties wetenschappelijk zeer interessant zijn, en zelfs de contacten tussen de verschillende taalwetenschappen bevorderen. Vandaar ook dat je ze in andere landen al een tijdlang in het opleidingsaanbod terugvindt."

Graten

De studenten reageren alvast verdeeld. Studenten Klassieke Talen vrezen dat het Latijn in de nieuwe combinatie met het Frans een lager niveau zal halen dan in de

februari wordt daarover een eerste vergadering gehouden. Eén van de agendapunten, is ongetwijfeld het opleidingsaanbod van de KUB. Op dit moment wordt de opleiding Romaanse Talen daar niet gedoceerd. Of de KUB de bevoegdheid zal krijgen om combinaties met Frans aan te bieden is dus nog zeer de vraag, ondanks het feit dat de KUB daar vragende partij voor is. Een ander praktisch probleem is de vraag wat er te gebeuren staat met het major/minorsysteem. Mag een student met minor Frans bijvoorbeeld ook later les gaan geven in deze taal?

Hoewel het ballonnetje van de nieuwe combinaties op diverse plaatsen goed ont-

Bij het doorvoeren van eventuele vernieuwingen mag men niet overhaast te werk gaan, vindt Van Der Stockt verder: "Een nieuwe richting moet ook haar onderwijskundig referentiekader opbouwen, en ik vraag me persoonlijk af of dat binnen de gestelde termijn mogelijk is. Ik heb de indruk dat het initiatief voor een nieuwe combinatie als Engels-Frans ingegeven is door sommige kontingente omstandigheden." Daarmee is niet gezegd dat de markteconomie allesbepalend is geweest voor het lanseren van de nieuwe mogelijkheden. Toch speelde diezelfde economische realiteit — ook in het Plan Dillemans — een niet te onderschatten rol, wat vooral tot uiting komt in het feit dat aanvankelijk sprake was van combinaties van bijvoorbeeld geschiedenis met economie.

Wat uit de verdere besprekingen naar voor zal komen, is nog niet duidelijk. Bovendien bevinden de gesprekken zich nog in een premature fase, en zijn verregaande uitspraken hier nog niet op hun plaats. Wat de uiteindelijke gevolgen van de hervormingsplannen voor de student zullen zijn, valt dus voorlopig af te wachten. Nieuwe talencombinaties lijken — mis er een voldoende wetenschappelijke onderbouw — alvast een aantrekkelijk perspectief, zowel door hun inhoudelijke diversiteit als door de gunstige beroepsmogelijkheden van sommige combinaties. Op de vergadering van Kringraad afgelopen vrijdag beslisten de studenten zich uit te spreken voor de combinaties met moderne talen. De combinatie Latijn-Frans kon evenwel niet rekenen op entoesiasme vanuit studentenhoeks.

Jeroen Lissens
Sofie Overstijns

FKK-Nominaties

Vorige week verscheen in de Veto een lijst van vrije verenigingen die een aanvraag hadden ingediend bij Kringraad om erkend te worden. Deze lijst was echter niet volledig: de vereniging Werkgroep Democratisch Onderwijs (WDO) heeft ook een erkenningsaanvraag ingediend. Deze vereniging heeft als doelstelling het onderwijs te democratiseren.

Verder hadden twee verenigingen hun aanvraag laatjuldig ingediend, met name de Roze Drempel — de vereniging rond homo's, lesbiennes en homoseksuelen — en de Aktief Linkse Studenten — een vereniging die ijvert voor onderwijsrechten binnen een maatschappelijk project van emancipatie.

Vrijdag laatstleden heeft de Algemene Vergadering van Kringraad besloten deze twee alsnog toe te laten tot de erkenningsprocedure. Hiervoor waren twee redenen. Ten eerste ging het over twee verenigingen die reeds vorig jaar erkend waren: hun werking voldeed vorig jaar dus aan de vereisten om erkend te worden. Ten tweede is deze laatjellige toelating niet problematisch voor de verdere procedure.

Dit betekent dat eenieder nog de tijd heeft tot vrijdag tweeëntwintig januari, 18.00 u om schriftelijke klachten in te dienen tegen de nu in totaal twaalf aanvragen (zie ook vorige Veto). De klachten moeten gebaseerd zijn op de zeven criteria die in het FKK-reglement staan opgenomen. Dit reglement is te bekomen op het Kringraad-kantoor, alwaar ook de aanvragen kunnen ingekeken worden. U kan er elke werkdag terecht tussen 14.00 u en 18.00 u. Kringraad is te vinden in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Telefoneren kan op het nummer 016/22.31.09.

Scheiding politiek en justitie geen vanzelfsprekendheid

orige week organiseerde het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG), in het kader van haar half-time-activiteiten, een debat over twee en een half jaar justitiehervormingen. Sprekers van divers politiek alloodi kregen de kans om in de Pieter De Somer Aula de partijstandpunten uiteen te zetten over de geïntegreerde politiek, de vertikaliserende van het Openbaar Ministerie en de Hoge Raad voor Justitie — het Oktopus-akkoord met andere woorden. Ondanks scherpe vragen vanuit de academische wereld, hielden de politici zich opvallend gedeisd, alweer een signaal dat de pre-kampagne voor de verkiezingen vroeg begonnen is.

Vooraleer moderator Siegfried Bracke (VRT) de politici aan het woord liet, opende professor Alen — die staatsrecht doceert — het debat door de grote lijnen van het Oktopus-akkoord uiteen te zetten en reeds enkele zwakheden bloot te leggen. Een eerste hervormingspunt betreft de verwezenlijking van een geïntegreerde politiek op twee niveaus. Enerzijds een integratie van de gerechtelijke politiek en de rijkswacht tot een nationale politiek. Anderzijds een integratie van de gemeentepolitiek en de brigades van de rijkswacht tot een lokale politiek. De professor stelde zich vragen bij de efficiëntie van deze constructie waarbij hij zinspeelde op de voordelen van een eenheidspolitiek. Renaat Landuyt (SP) antwoordde hierop dat een eenheidspolitiek een betere oplossing zou zijn geweest. Maar toezegging was volgens de sociaal-demokraat nodig om een "deblokking van het akkoord te bereiken." Bovendien was hij van oordeel dat er op langere termijn toch een eenheidspolitiek zal komen.

Tweede heikel punt van de justitiehervormingen vormde de vertikale integratie van het Openbaar Ministerie (OM). Deze vertikaliserende — een term van Dehaene — houdt in dat de parketmagistraten van de Korrektionele Rechbank voortaan in een bepaalde strafzaak zullen optreden van in het begin tot in het Hof van Beroep. Op dit ogenblik worden de dossiers van zaken die in hoger beroep zijn gegaan nog overgenomen door de magistraten van het Parket-Generaal. Volgens Dirk Van Daele — Centrum voor Strafrecht en Strafvordering KU Leuven — is het voordeel van deze vertikaliserende dat er tijd zal bespaard worden doordat slechts één magistraat het dossier moet instuderen. Bovendien zal de verjaring van bepaalde aanspeldende zaken kunnen vermeden worden. Maar de politici op het debat roerden geen vin over de vertikaliserende, wellicht omdat deze hervorming het zwakste broertje van het oktopus-akkoord mag genoemd worden.

Inktvis6

De vertikaliserende van het OM wordt door de rechtsleer onrealistisch genoemd daar zij er geen rekening mee houdt dat de —meestal jonge— parketmagistraten uit de rechtbanken van eerste aanleg op weinig geloofwaardigheid kunnen rekenen bij hun —meestal oudere— kollega's in hoger beroep. Daarenboven voelen de prokureurs-generaal (pg's) zich in hun kruis getast doordat ze hun greep op de zaken in hoger beroep verliezen. Als tegemoetkoming boden de Oktopus-partners hen weliswaar een grotere "koördinerende beleidsbevoegdheid" aan om op die manier eenheid onder de prokureurs te bekomen. Maar men kan zich de vraag stellen hoe een prokureur-generaal nog een beleid kan uitstippelen als die amper nog met de realiteit van een concreet strafdossier wordt gekonfronteerd. Het meest verregaande gevolg van de vertikaliserende is dat ze het hiërarchisch toezicht van het Parket-Generaal op haar

(foto David Maesen)

ondergeschikte prokureurs afschaft. Dit kan leiden tot de situatie dat politieke benoemingen alweer binnensluipen op het niveau van het parket van eerste aanleg, waarbij er vervolgens geen enkele controle meer mogelijk is.

Als derde luik van de 'oktopus-trip-tiek', zette professor Alen de Hoge Raad voor Justitie in de kijker. Deze raad zal bestaan uit vierentwintig leden, waaronder vier full-time leden. Ze is paritair samengesteld zowel wat de twee voornaamste taalgemeenschappen betreft als wat betreft de leden-magistraten en de 'eksterne' leden, met een gewaarborgde vertegenwoordiging van 'elk geslacht'. De leden-magistraten worden verkozen bij rechtstreekse en geheime verkiezing door de magistratuur. De 'eksterne' leden — waarvan de balies en de universiteiten er per taalgemeenschap ten minste vijf voordragen — worden in de Senaat benoemd. De Senaat heeft daarvoor wel een twee-derde meerderheid nodig. Moderator Siegfried Bracke voor aan de politici of zo'n omslachtige procedure wel nodig was om politisering te vermijden. Minister van Justitie Tony Van Parys (CVP) verdedigde deze procedure door te stellen dat men de Hoge Raad moest dwingen om tot een consensus te komen. Volgens Van Parys ontsnapt dit orgaan voortaan aan politieke controle, en waren er dus verdere garanties nodig. Renaat Landuyt (SP) replikeerde echter dat deze ingebouwde garantie de politisering niet zal vermijden. De moderator merkte snedig op dat de partijen die deze justitiehervormingen zelf 'brouwden' er nu als de kippen bij zijn om een aantal punten in vraag te stellen. De talrijke studenten/kiezers in de Pieter De Somer Aula keken verwonderd toe.

School

Professor Walter Van Gerven (verbintissenrecht) — in een reactie op de stellingen van de politici — vreest dat de op papier bereikte 'objektivering' van benoe-

mingen in de magistratuur op het terrein niet zal worden waargemaakt. Het feit dat de eksterne leden door de Senaat — een bij uitstek politiek samengesteld orgaan — worden benoemd, biedt geen waarborg in dit opzicht, aldus de prof. Tegen alle vormen van politieke kleuring van het rechts-apparaat brengt Van Gerven in dat de kandidaat-magistraten voor hun eerste benoeming 'gedepolitiseerd' moeten zijn. Dit is zijns inziens slechts mogelijk wanneer van de magistraten in spe vereist wordt dat zij een magistratenschool met succes zouden hebben doorlopen. Wordt de toegang tot die school opgesteld voor alle universitair gediplomeerden en worden de kandidaten geselecteerd op grond van objectieve criteria, dan wordt politieke rekrutering op

middellange termijn onmogelijk gemaakt. Aan de eis van Walter Van Gerven komt het huidige oktopus-akkoord nog bijlange niet tegemoet. Voorlopig zal men het moeten blijven doen met het organiseren van eksamens en korte stages. Eksamens en stages hebben de politisering wellicht gedeeltelijk kunnen terugdringen maar niet kunnen uitroeien. Bovendien zal het voor de leek waarschijnlijk naïef klinken dat men plots kandidaat-magistraten zal vinden die als individu geen politieke overtuiging zijn toegedaan. De vele kritieken van academici op het Oktopus-akkoord komen jammerlijk te laat, gezien het akkoord wellicht een definitieve vorm heeft gekregen.

Marie-Anne Dedeurwaerdere
Bart De Schrijver

BE BRILLIANT
AND WIN
ONE YEAR'S STUDY IN THE UNITED STATES
10th EDITION
YOUR VISION ON LIFE IN 2010
FUTURIST COMPETITION EUROPE 1999
Honeywell
More information? www.honeywell.com/futurist

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
Video-, klank- en lichtmateriaal
Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR EN CD'S
met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

(advertentie)

Duizenden Kosovaarse studenten verbannen uit hun eigen unief

“Diktators kunnen niet omvergeworpen worden door verkiezingen”

“**at** jij verstaat onder ‘universitair leven’ hebben wij hier al niet meer gehad sinds juni 1991, toen het Servische regime ons verdreef uit de universiteitsgebouwen.” Aan het woord is Albin Kurti, verantwoordelijk voor de internationale relaties van de onafhankelijke studentenbeweging van de Kosovaarse universiteit van Pristina. De recente intensivering van de oorlog in Kosovo (zie kader) maakt het de studenten niet makkelijker. Toch blijven ze strijden voor hun rechten: in hun eigen taal en in hun eigen gebouwen gewoon naar de les gaan. “En dat kan alleen maar in een democratie”, meent Kurti.

“De sociale status van studenten is heel laag”, zegt Albin Kurti. “Het is niet veilig om te reizen omdat de Servische politie gewoonlijk bussen en auto’s tegenhoudt. Ze fouilleren, mishandelen of arresteren zelfs passagiers, zeker als het studenten zijn.” Omwille van die problemen concentreren de studenten zich op het in gang houden van het universitaire leven in Pristina, de hoofdstad van de klein-Joegoslavische deelrepubliek Kosovo. Om te beginnen vergt het nogal wat organisatie om de lessen te laten doorgaan gezien het Servische regime in 1991 de ongeveer zestienduizend etnisch-albanese studenten en achthonderd tweeënzestig docenten simpelweg verbood om de universiteitsgebouwen te betreden. Maar er is meer, zo vertelt Kurti: “We zamelen ook geld in voor studenten die sociale problemen hebben, bijvoorbeeld omdat ze gescheiden zijn van hun familie doordat die zich in oorlogsgebied bevindt. We hebben ook al een EHBO-kursus georganiseerd, en een petitie ingediend bij het Internationaal Tribunaal in Den Haag om het aftreden van Milosevic te vragen.”

Het zag er nochtans zo mooi symbolisch uit, afgelopen zomer. De delegatie studenten die toen door Europa reisde — en ondermeer in Leuven halt hield — bestond zowel uit Servische als Kosovaarse studenten. Intussen hebben de Albanese studenten de contacten met hun Belgraadse collega’s verbroken, “omdat hun ideeën over ‘de kwestie Kosovo’ niet verschillen van die van het Servische regime,” zegt Albin Kurti. “Het grootste resultaat dat deze contacten totnogtoe opgeleverd hebben, is dat de Servische studenten nu tenminste geïnformeerd zijn over de echte toestand hier. Net zoals de Servische soldaten die hier komen vechten, was negenennegentig procent van hen nog nooit in Kosovo geweest. Pas als ze naar hier komen, zien ze dat wij blank en beschaafd zijn, net als zij.”

Boeken

De Universiteit van Pristina is een jonge universiteit die snel zijn plaats verworven heeft. Hoewel pas opgericht in 1970, telde de unief in 1991 al zeventwintigduizend studenten en zowat duizend profen. In dat jaar veranderde het Servische beleid. Het Kosovaarse parallelle onderwijsstelsel

voor onderwijs in het Servisch en het Albanese werd vleugellam gemaakt. De Kosovaarse onderwijsinstellingen werden onderworpen aan een ‘etnische zuivering’. De Albanese universiteitstudenten, honderdduizenden Albanese scholieren werd de toegang tot hun schoolgebouwen ontzegd. In sommige lagere scholen werden Servische en Albanese kinderen in gescheiden gebouwen gestopt. Van de ene dag op de andere hadden de universiteitstudenten geen toegang meer tot hun aula’s, de universiteitsbibliotheek — later zouden daaruit alle boeken in het Albanese verwijderd worden — sportzalen, refectoren enzovoort.

Veel keus hadden de studenten niet. De universiteit en middelbare scholen zeten zo goed en zo kwaad als dat ging hun lessen verder buiten de schoolgebouwen, in privekamers — in miserabele omstandigheden dikwijls. Zeven jaar later is de toestand nog net zo. Bovendien houdt de Servische politie razzia’s in die gebouwen en worden leraars voor de neus van de leerlingen geslagen om angst in te boezemen. De enige twee serieuze pogingen om het probleem op te lossen zijn mislukt. Het door Milosevic ondertekende akkoord dat op twee september 1996 gesloten werd en waardoor de Albanese studenten zouden mogen terugkeren naar hun aula’s, is nooit uitgevoerd. Een half jaar later bereikten de Albanese studenten een nieuw akkoord, dat dit keer werd tegengehouden door Servische docenten van de harde lijn.

Twintig procent van de schoolgebouwen is nog in gebruik. De Servische Kosovaren — de Serviërs maken zo’n tien procent van de Kosovaarse bevolking uit — mochten er namelijk les blijven volgen. De campagnes van het Servische regime om met voordeel leningen en behuizing studenten aan te trekken, hebben er voor gezorgd dat een kleine vierduizend studenten uit Servië en Montenegro nu in de Kosovaarse hoofdstad Pristina naar de unief gaan. De andere tachtig procent van de schoolgebouwen wordt ondermeer gebruikt om Servische vluchtelingen uit Kroatië op te vangen, maar meestal staan ze gewoon leeg. De Albanese studenten hebben daarom de Onafhankelijke Studentenvakbeweging van de universiteit van Pristina opgericht, de enige studentenbeweging die de universiteit rijk is. Het doel van de studentenorganisatie

was om vreedzame protesten te organiseren in de hoop weer toegang tot hun gebouwen te krijgen. Van meet af aan legden ze er de nadruk op dat ze niet willen dat de Servische studenten daarom moeten vertrekken. De studentenbeweging houdt zich ver van politieke uitspraken. Om hun eis te legitimeren verwijzen ze naar het internationaal recht dat stipuleert dat het onderwijs in de eigen taal een mensenrecht is.

Traagang

De acties werden gecoördineerd door de op tien september 1997 opgerichte Universitaire Protestraad, waarin vijf studenten en vier professoren zetelen. Zij letten er scrupuleus op dat de protesten vreedzaam en legaal zijn. Op die manier willen de Albanen vermijden dat het Servische geweld uitgelegd wordt als een reactie op Albanese provocaties. Niettemin bleef het politiegeweld aanhouden en beantwoordt de politie het vreedzaam protest vaak met traangas en de wapenstok.

Een nieuwe opstoot van geweld in maart van vorig jaar deed de aandacht van de Albanese studenten verschuiven. De Kosovaarse studentenbeweging organiseerde toen samen met de Albanese politieke partijen en de vakbond vier geweldloze protestdagen in alle Kosovaarse steden. De nadruk lag hier niet op de schoolgebouwen maar op de eis dat er vrede komt. De protesten waren wel duidelijk een politieke daad van verzet tegen het harde optreden van het Servische regime tegen de Albanen in Drenica.

gevraagd naar zijn me-

ning over hoe de patstelling moet bestreden worden, antwoordt Kurti: “Ik behoor tot degenen die zeggen dat Servië alleen een democratie zal zijn als het verlost is van zijn kolonie: Kosovo. Servië heeft een oppositie die in feite niet bestaat. Ze hebben een toestand geschapen waarbij je politiek kunt overleven door te tonen hoe hard je bent tegenover Kosovo”. De Servische president Slobodan Milosevic heeft zijn regime opgebouwd dankzij de oorlogen die hij gevoerd heeft, eerst in Slovenië, Bosnië en Kroatië, en nu in Kosovo. Het is het tipische verhaal van een regime dat zijn eigen interne problemen en discussies in de kiem smoort door een externe vijand te zoeken.

Hoop

Een oplossing zien de Albanese studenten niet direkt. De studentenbeweging gaat onverminderd voort om hun eisen te realiseren. Totnogtoe hebben hun vreedzame acties niets opgeleverd. Veel Kosovaren hebben inmiddels hun hoop gesteld op het Bevrijdingsleger van Kosovo (UCK) dat er recent in geslaagd is om het Servische leger terug te dringen. De studenten verwachten veel van de internationale gemeenschap. Kurti: “Diktators en dictaturen kunnen niet omvergeworpen worden door verkiezingen, democratische instituten of een demokratisering van instituties. Dictaturen en dictators kunnen worden omvergeworpen door bewegingen en revoluties. Maar in het geval van Milosevic is er nog een bijkomende mogelijkheid: het tribunaal van Den Haag. In die laatste twee dingen zou de internationale gemeenschap moeten investeren.”

Benny Debruyne

Kosovo politiek

Alleen een snelle en krachtige interventie van de Navo kan de zaak in Kosovo nog redden, zegt Ibrahim Rugova — de president van de Klein-Joegoslavische deelrepubliek Kosovo — in een verklaring die hij zaterdag vrijgaf. De aanleiding was de Servische militaire actie van vrijdag waarbij volgens het Albanese Kosovo Informatiecentrum zestig tot tachtig Albanen van het dorpje Reçak — dertig kilometer van de hoofdstad Pristina — op brutale wijze vermoord werden. Enkele van hen waren rebellen van het Kosovaars Bevrijdingsleger (UCK), de rest burgers.

Sedert eind december — toen het drie maanden oude akkoord tussen president Milosevic en onderhandelaar Holbrooke verbroken werd — is het geweld gaandeweg geëskaleerd. Verschillende bronnen melden dat Milosevic een troepenmacht heeft samengetrokken aan de grens tussen Servië en Kosovo.

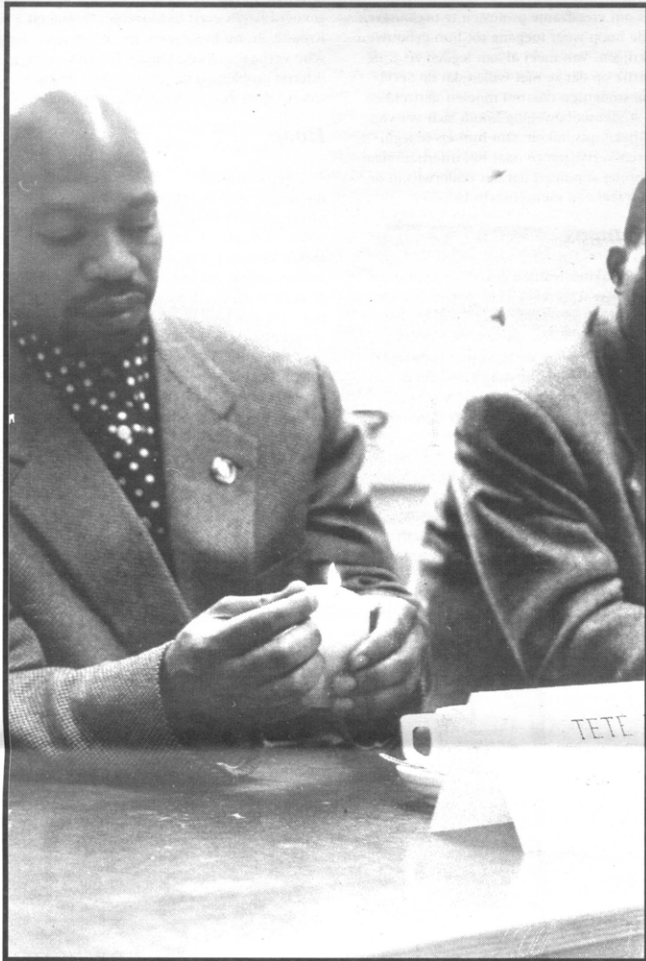
Het Westen ziet hetzelfde scenario herhaald als in Bosnië. Na afloop van die oorlog luide het kredo dat een korte en krachtige militaire ingreep van het Westen bij de aanvang van het conflict de oorlog had kunnen voorkomen. Dus spreekt de Navo in augustus vorig jaar harde taal. Er wordt bedreigd met bombardementen van de wegen zodat de Serviërs geen troepen meer kunnen aanvoeren. In Macedonië houden de Verenigde Staten al grondtroepen klaar. De druk op Milosevic wordt zo sterk opgevoerd dat hij op twaalf oktober een akkoord sluit met vredesonderhandelaar Richard Holbrooke, een overeenkomst die ondertussen dus weer geschonden is.

Al sinds Slobodan Milosevic aan het hoofd staat van het verscheurde land wendt hij zich in een nationalistisch discours om aan de macht te kunnen blijven en dissidente stemmen in eigen land het zwijgen op te leggen. De opeenvolgende oorlogen zijn de voedingsbodem voor dat nationalisme. Steeds bleef hij evenwel de bevoorrechte onderhandelingspartner van de internationale gemeenschap omdat zijn regime voor stabiliteit in de regio zou zorgen. Ondertussen reageert de internationale gemeenschap gesjokkeerd op het recente bloedbad. President Clinton dreigt met bombardementen op Belgrado.

(bd)

Tété Makula over de aktie van de sans-papiers aan de KU Leuven

“De Belgische overheid reageert alleen als er drama's zijn”

(foto Johan Wynants)

Dinsdag negentien januari neemt een groep sans-papiers — vijf Kongolezen en een Marokkaan — voor twee weken hun intrek in het Arenberginstituut — een gebouw dat toebehoort aan de KU Leuven. Het is dezelfde groep die eerder al betrokken was bij het kerkasiel in Antwerpen en het schoolasiel in de Leuvense Freinetscholen Appeltuin en Zevensprong. Tété Makula — een Kongolees die al tien jaar in België woont — is één van hun woordvoerders. Hij legt uit waarom de sans-papiers zoveel belang hechten aan deze aktie aan de Leuvense universiteit.

Tété Makula: «Dit probleem is een probleem dat de samenleving aangaat. Ik denk dat wij al lang de roeping hebben om de politieke autoriteiten te interpellieren over het probleem van de mensen zonder papieren omdat het een reëel probleem is, dat de mensen al meerdere jaren raakt. Maar we hebben gezien dat de autoriteiten nog altijd geen gebaar gemaakt om te antwoorden op de problemen van de sans-papiers. Nu hebben we beslist — al voor de dood van Sémira Adamu — dat als het zo zit, we iets moesten ondernemen dat voldoende impact had om de aandacht van de overheid te wekken voor onze situatie. Wij hebben contacten gelegd en daarna zijn we onze aktie begonnen aan de Ufsia. En nu kom ik terug op uw vraag. Men heeft dikwijls de neiging om een universiteit enkel te beschouwen als een plaats waar men infor-

matie geeft, en daarna is het afgelopen. Men meent dat de universiteit als pedagogische instelling zich niet zou moeten interesseren voor de realiteit van de samenleving, zich niet moet uitspreken over het leven van elke dag van de burgers. Wij hebben de reaktie gezien van Carl Reynolds, de rektor van de Ufsia. Hij heeft gezegd (leest voor): 'Hiermee willen we alle collega-wetenschappers aan het denken zetten. De mensen zonder papieren vroegen ons of ze asiel konden krijgen in onze kerk. Wij waren van mening dat het onze rol is ten dienste te staan van de samenleving. Wij voegden de daad bij het woord en kunnen niet onverschillig blijven tegenover de situatie waarin de mensen zonder papieren verkeren.' Ik denk dat wat wij verwachten is, dat ook de universiteit hier in Leuven geïnteresseerd is in het dienen van de samenleving.»

Behoren

Veto: Hebt u al contact gehad met de verantwoordelijken van de universiteit?

Makula: «Het is onze filosofie om onze akties pacifistisch te houden. Daarom verkiezen wij altijd voorafgaande contacten. Wij hebben nog geen persoonlijk contact gehad met hen, maar de samenwerking met de studenten zorgde er voor dat zij naar behoren konden onderhandelen met de universiteit.»

Veto: Ondertussen zijn er genoeg scholen bereid om de aktie voort te zetten tot Pasen. Vindt u dat ook belangrijk omwille van de komende verkiezingen?

Makula: «Ik heb daartoe gezegd dat onze ambitie haar bron niet alleen vindt in wat er drie maanden geleden gebeurd is. Het is het logische gevolg van de opgelopen ontgoochelingen. Al meerdere jaren ondernemen wij aktie. Het was zeker niet ons doel om iets te ondernemen in het licht van de verkiezingen. Wij hebben vroeger al demonstraties georganiseerd, we zijn parlementairen gaan opzoeken, we zijn naar het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken geweest. Zonder het minste resultaat, niets bewoog.»

«Wij hebben de indruk dat de Belgische overheid alleen maar reageert als er drama's zijn. Het is bizar, maar dat is de logica van de regering. Wij willen ons evenwel niet inschrijven in dit soort logica. Wij willen pacifistische akties houden en op die manier het probleem op het publieke forum plaatsen, zodat de politieke overheid en de verantwoordelijken de zaak in handen nemen, en oplossingen geven. Net als bij andere problemen.»

Schade

Veto: Jullie willen de bevolking sensibiliseren. Merkt u dat het persoonlijk contact met mensen hun houding verandert?

Makula: «Er is geen juiste informatie geweest bij het beeld dat men geeft van de sans-papiers. Toen we met onze akties begonnen zijn, hebben we ons aanvankelijk de draagwijdte van die schade niet gerealiseerd. Het is pas toen we met de mensen gesproken hebben, dat we die grote kloof die ons scheidde, beseft hebben. Er waren mensen in Antwerpen die niet wisten dat daar families zonder papieren woonden. Wat wij kunnen doen hebben, heeft ons niet alleen geholpen, het heeft ook een deel van de bevolking, en tegelijkertijd heeft het België heel veel geholpen. En het was maar mogelijk dankzij het persoonlijk contact. Er waren wel organisaties die zich bezighielden met de sans-papiers, er waren mensen die reflectie- of informatiedagen organiseerden. Toch constateerden we dat de mensen absoluut van niets wisten en dat het niet de rapporten waren, dat het niet de media waren die een juist beeld gaven van de sans-papiers, maar dat dat moest gebeuren via het persoonlijk contact. Het is daarom dat de mensen altijd vragen dat als er vragen, problemen zijn, dat ze persoonlijk met de sans-papiers komen praten. Op dat moment zal die persoon de nodige informatie hebben om zijn oordeel te vellen over ons. Of hij nu kiest voor solidariteit met ons of niet, het zal in elk geval gebeuren op een gefundeerde basis en ervaren door hemzelf.»

Veto: Er bestaat nogal wat onduidelijkheid over wat de verschillende groepen sans-papiers precies willen. Wat eisen jullie precies van de overheid?

Makula: «De regularisatie die wij vragen is niet hetzelfde als open grenzen vragen, noch is het een appél dat iedereen naar hier komt. Dat is iets wat ik heel sterk wil benadrukken omdat het ons op een spoor plaatst dat het onze niet is. De regularisatie die wij vragen is voor personen die al jaren in België wonen. In onze groep zijn er mensen die al zeventien jaar in België wonen, ikzelf ben hier al tien jaar. Het is niet juist dat iemand die hier al jaren woont plotseling moet vertrekken. Daarom moet de tijd die nodig is om te beslissen over de dossiers verminderen. Je kunt het niet maken dat een persoon zich kan integreren in de samenleving en daarna ermee te breken. Het is voor deze mensen dat wij een regularisatie vragen. Open grenzen is iets totaal tegenovergesteld. Wij vragen dat niet, en het is ons probleem ook niet. Ik denk dat het niet aan de buitenlanders is om dat te vragen, dat is zelfs absurd, dat is aan de

Belgen zelf.»

«Ten tweede, vragen wij dat er rekening gehouden wordt met de duur van de illegale periode dat iemand in België verblijft. De overheid meent dat die periode niets vertegenwoordigt in de criteria om geregulariseerd te worden. Als een persoon evenwel uitgeprocedeerd is en een sans-papier wordt, wordt aan een wijkagent gevraagd na te gaan of die persoon in kwestie nog op zijn adres woont. Hoe kun je niet rekening houden met die periode, terwijl je administratief gezien erkend hebt dat die persoon aanwezig is op het territorium. Ten derde, vragen wij een onafhankelijke commissie voor alle dossiers. We hebben gezien dat de situatie waarin we ons nu bevinden, voortvloeit uit fouten — uit de traagte in elk geval — van de bevoegde administratie. De overheid wil nu die regularisatie doen en installeert daarvoor een commissie maar tegelijkertijd herneemt men de structuur gedurende meerdere jaren voor tekortkomingen gezorgd. Het is veel soepeler, en veel concreter in elk geval om dit werk toe te vertrouwen aan een onafhankelijke commissie in plaats van die dossier toe te

Thema-veertiendaags

Voor de komende twee weken werd er in samenspraak activiteiten samengesteld. Het opzet is vooral mensen dat het huidige asielbeleid met zich meebrengt. Alle activiteiten met vreedzame bedoelingen. We nodigen ook alle mensen mee willen ondersteunen door te tappen in het kafte permanentie te verzorgen enzovoort. Kortom spring 96 of laat iets weten aan Sociale Raad, 's Meiersstraat. Elke middag: sensibilisering aan Alma II. Dinsdag negentien januari vanaf 20.00 u: Vluchtelingen Woensdag twintig januari vanaf 21.00 u: Culturele avond het Arenberginstituut. Donderdag eenentwintig januari vanaf 20.00 u: persconferentie. Vrijdag tweeëntwintig januari vanaf 20.00 u: vluchtelingen Zaterdag drieëntwintig januari om 21.00 u: avond met de Arenberginstituut. Zondag vierentwintig januari vanaf 20.00 u: vluchtelingen. Maandag vijftentwintig januari om 20.00 u: informatieavond. Bedoeling is een aantal profielen, advocaten en sans-papiers, zowel een etisch als pragmatisch gezichtspunt.

vertrouwen aan een structuur die tot deze tekortkomingen gezorgd heeft. Wij vragen evenzeer een moratorium op uitwijzing gedurende één jaar, zolang de dossiers bestudeerd worden.

Persoon

Veto: U bent een politiek vluchteling. Wat vindt u van het onderscheid tussen politieke en economische vluchtelingen?

Makula: «Het is niet juist die twee te scheiden want de politieke beslissingen regelen ook de economische feiten. Zolang een diktator aan de macht is, zal hij geen rekening houden met de politieke of economische behoeften van de bevolking. Er is één zaak die fundamenteel is hierbij. Men baseert zich op de Konventie van Genève uit 1951. Wij stellen vast dat de redenen die tot die verklaring geleid hebben, niet meer valabel zijn vandaag. Die verklaring is er gekomen om de mensen in het territorium van Europa te beschermen, in die tijd hield men geen rekening met de Afrikaanse staten. De konventie is oud geworden, we moeten iets anders in de plaats zetten want er zijn andere realiteiten in de wereld die aktueller zijn maar toen geen waarde hadden. Je moet de internationale wetgeving daaraan aanpassen. Toen een kerel als Mobutu aan de macht was, is er niets gedaan voor het Kongolese volk. Wat zijn de mensen die voor Mobutu gevluht zijn? Zijn dat eerder politieke of economische vluchtelingen? Moet men dan zeggen dat het geen politieke vluchtelingen zijn? Vanuit het gezichtspunt van de Konventie van Genève akkoord, maar vanuit welk gezichtspunt is dat nu? Wat brengt iemand ertoe om zijn land omwille van economische redenen te ontvluchten? Een kerel als Mobutu heeft alle economische infrastructuur vernietigd, de economie bestond niet meer. De politiek is de oorzaak van die economische gevolgen.»

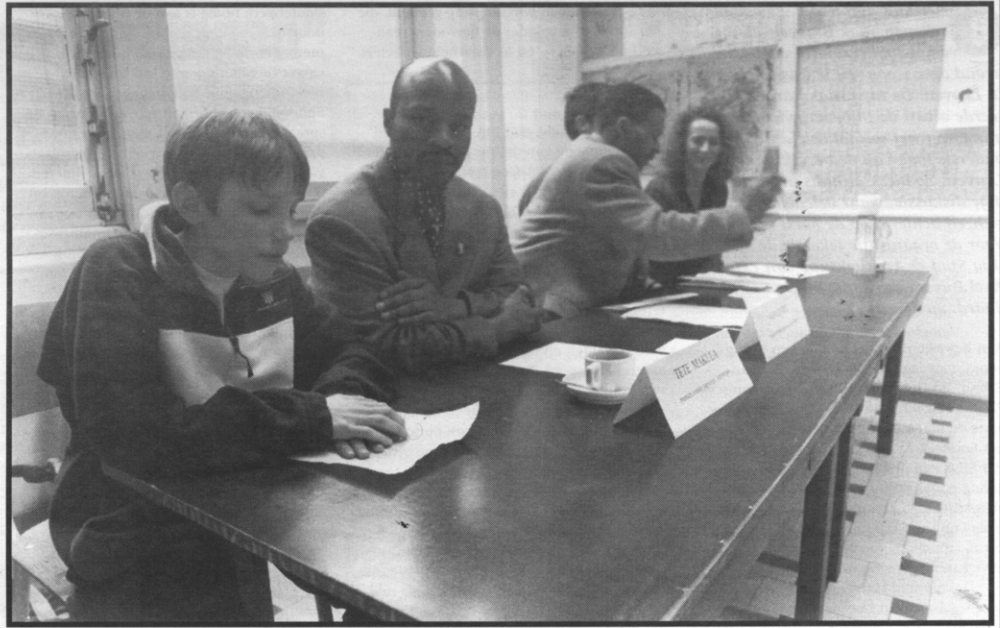
Benny Debruyne

Etisch gezien wel, pragmatisch gezien niet voor open grenzen

Standpunt Sociale Raad over vluchtelingen

Irie maanden na het begin van het publieke debat over de vluchtelingen, kwam de Sociale Raad der Leuvense studenten — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — afgelopen vrijdagochtend tot een standpunt. Na een analyse waarin de kern van het probleem bij de Noord-Zuid-tegenstelling wordt gelegd, formuleert de Sociale Raad tien eisen waarrond volgens hen "een maatschappelijk draagvlak bestaat."

In haar standpunt voert Sora aan dat die kloof tussen Noord en Zuid verder uitdiept wordt, in plaats van gedicht. Verantwoordelijk daarvoor zijn vooral de macht van de multinationals en multi-laterale

(foto Ivan Put)

vluchtelingen: oproep

Ik met de Mensen Zonder Papieren een agenda van in persoonlijk contact brengen met de problemen onderstaande activiteiten staan open voor iedereen. Mensen uit die de werking de komende twee weken rond te gaan in lessen samen met een sans-papier, eens binnen in het Arenberginstituut, Naamsestraat 5 (tel. 22.95.41 of 32.37.89).

en koffie in het Arenberginstituut

ond met onder andere djembe muziek en zang in

onlijke getuigenissen van enkele vluchtelingen

en koffie in het Arenberginstituut

nt de buitenlandse studenten in Pangaea of het

ingenkoffie en Plan Sjarel

-avond rond het huidige vluchtelingenbeleid. De

sters de problematiek te laten toelichten vanuit

punt is dat er niet genoeg geld voorhanden is om aan een efficiënte crisisinterventie te doen. Ten derde moet de mogelijkheid geschapen worden om bedrijven die de mensenrechten schenden aan te klagen, en zonodig te bestraffen.

Overspoeld

Sora wijst vervolgens op de discrepantie tussen enerzijds het verkeer van goederen en kapitaal dat steeds vrijer wordt, en anderzijds het interregionaal personenverkeer dat steeds stringenter wordt. Voor dat strakkere personenverkeer vindt Sora weinig argumenten. Historisch gezien is er altijd migratie geweest, en de vrees dat Europa bij het openstellen van zijn grenzen overspoeld zal worden door vluchtelingen "getuigt enkel van een grove overschatting van de aantrekkelijkheid van het eigen land," aldus het Sora-standpunt. Een stelling die het belangrijkste argument voor strakke personengrenzen — namelijk dat de bevolking geen openere grenzen wil — ondergraaft, want de angst van de bevolking, "de angst voor het verlies van de sociale zekerheid is eigenlijk slechts een concretisering van de angst dat er teveel vluchtelingen gaan komen," aldus de Leuvense studenten. Sora is niet blind voor de financiële gevolgen van deze opvatting, maar oordeelt dat dit niet opweegt tegen de "ongერიმდებლად mensen te laten deel uitmaken van een mondiaal economisch systeem terwijl de sociale zekerheid voorbehouden blijft voor een deel van die mensen, louter op geografische basis."

In het heikele debat van de open grenzen dat hier aangeraakt wordt, zijn er maar twee opties volgens Sora: voor of tegen. Vanuit etisch standpunt zijn er geen be-

zwaren tegen open grenzen, maar het is maar de vraag of dit argument opweegt tegen de zienswijze van de bevolking. Sora kiest voor een tussenoplossing door te pleiten voor een tweede toegangspoor (zie eisen zes). De Sociale Raad maakt hierbij een pragmatische keuze. Ideologisch gezien volgt Sora een redenering die uitmondt in een pro-open grenzen mening, maar bij de praktische uitwerking van haar standpunt

"De angst voor het verlies van de sociale zekerheid is eigenlijk slechts een concretisering van de angst dat er teveel vluchtelingen gaan komen."

acht ze een pleidooi voor open grenzen niet haalbaar. De bepaling van de eisen van Sociale Raad berust — meer dan op ideologische gronden dus — op het criterium of er een voldoende breed maatschappelijk draagvlak voor is. Bovendien is er een grote overeenstemming met wat de sans-papieren — die de KU Leuven onderdak biedt — zelf vragen. In verkorte vorm worden hieronder de eisen van Loko's Sociale Raad weergegeven:

Eisen

1. De intrekking van de wet-Vande Lanotte.
2. Het uitwerken van een Europees asielsebeleid en een Europese asielsewetgeving.
3. Een eenmalige kollektieve verblijfsvergunning voor mensen die reeds langer dan drie jaar in ons land verblijven.

4. Een asielaanvraag of andere procedure om verblijfsrecht te verkrijgen zou niet langer dan één jaar mogen duren. Het is gewoon niet menselijk personen langer in de onzekerheid te laten leven.

5. Voor alle procedures die tot een vorm van verblijf leiden moet er een onafhankelijk orgaan komen, enkel gebonden aan de betreffende wetgeving en met voldoende middelen om elke aanvraag ten gronde te onderzoeken.

6. Er moet een tweede toegangspoor komen, met name voor de niet-politieke vluchtelingen.

7. Er moeten internationale afspraken worden gemaakt tussen de industrielanden waarbij een zekere en voor de eigen bevolking aanvaardbare immigratie wordt toegestaan die dan internationaal wordt verdeeld.

8. Voor ontwikkelingslanden moet er een onmiddellijke kwijtschelding komen van alle schulden uit het verleden waarvan het geaktualiseerde basisbedrag al is terugbetaald.

9. De middelen voor ontwikkelings samenwerking moeten opgetrokken worden naar de reeds lang beloofde 0,7 % van het BNP, en de besteding van deze middelen herbekeken.

10. Bedrijven die zich schuldig maken aan schendingen van mensenrechten moeten geweigerd worden als ze zich hier willen komen vestigen of hun produkten willen invoeren in onze landen.

11. Alle wapenproductie, en -doorvoer moet stopgezet worden.

12. Er moet een degelijke informatie campagne opgezet worden zodat iedereen de verschillende aspecten rond deze problematiek kent.

Benny Debruyne

akkoorden zoals Gatt en Mai. De Noord-Zuid scheef trekking die daar het gevolg van is leidt tot een (in)directe ontwrichting van lokale gemeenschappen. Dit effect wordt nog versterkt door bijvoorbeeld de militaire inmenging van het Noorden in Zuidereise conflicten. Sociale Raad wijst op de grote nood aan wetenschappelijk onderzoek naar "korrigerbaarheid of omkeerbaarheid van economische systemen", aldus hun verklaring.

Nodig

Gezien de structurele aard van het probleem ziet Sora in de huidige ontwikkelings samenwerking niet meer dan een manier om het Westerse geweten te sussen. Sora stelt dan ook voor om ons systeem van ontwikkelings samenwerking bij te sturen, op drie manieren. Ten eerste. In sommige landen hebben bepaalde — vaak diktoriale — regimes in het verleden zoveel schulden gemaakt dat de terugbetalingsgeldstroom van Zuid naar Noord groter is dan het geld dat het Noorden aan ontwikkelings samenwerking besteedt. De nieuwe machthebbers — die meestal geen enkele band meer hebben met hun voorgangers — draaien nog steeds op voor deze situatie. Een tweede

iMac

iMac 32/4GB/CD/Modem
met de 11 standaard softwares
waaronder ClarisWorks.

alléén bij EASYWARE • Speciale Kerstactie

IN VOORRAAD

iMac revisie B
mét MacOS 8.5
mét 6 MB VRAM
mét een ATI Rage
PRO 3D videokaart

61.990

51.231 BEF zonder BTW

+ GRATIS!

7 SCHITTERENDE GAMES

Gratis 7 schitterende GAMES bij aankoop van een iMac:
Nascar Racing, Lords of the Realm, Pinball 3D, Holy, Jack, Trophy Bass en Caesar II.

+ CADEAU!

CADEAUCHEQUE VAN 5.000,-

en daar bovenop krijgt iedereen die in december '98 of januari '99 een iMac koopt een cadeaucheque voor producten ter waarde van 5.000 bef (incl. BTW). Actie tot 31/1/99.

5.000 fr

Deze cadeaucheque kan niet worden gecombineerd met eventuele andere promoties van Apple Computer.

AppleCentre EasyWare • Vaartkom 47, 3000 Leuven
Tel 016/23 10 20 • Fax 016/29 41 24 • E-mail info@easyware.be

Een stad, dat is gewriemel

Eter laat dan nooit', zo opende schepen Jaak Brepoels donderdagavond een info- en debatavond over woon- en bouwprojecten in Leuven. De uitspraak karakteriseerde alvast de informatiedoorstroming over het sociaal beleid naar de onderste laag van de bevolking in Leuven. Zo bleek althans uit de levendige discussie, waar beleidsmensen zichzelf achteraf op de borst klopten. Voor de organisatie tekende de Stichting Stad & Architectuur van Leuven. Axel Buysse, journalist bij De Stan-daard, modereerde.

Aan het eigenlijke debat ging een lezing vooraf van Jaak Brepoels, Schepen van Grond- en Huisvestingsbeleid, Economische Expansie en Tewerkstelling. Hij verduidelijkt de lopende en geplande projecten van het Sociaal Impuls Fonds (Sif) in Leuven. Het Sif is een initiatief van de Vlaamse regering en wil stimulansen geven aan problematische wijken in de Vlaamse steden. Deze impulsen kunnen onder andere de vorm aannemen van stadsvernieuwing, tewerkstelling en buurtwerkingen.

Ook de stad Leuven maakt gebruik van deze fondsen voor het herwaarderen van bepaalde wijken. Voor de uitvoeringsjaren '97-'98 beschikte Leuven hiervoor over vierhonderdzestig miljoen, een som die ook in de volgende drie jaar zou worden toegekend. Daarmee wil Leuven de leefbaarheid van de stad bevorderen, de kansarmoede bestrijden en het welzijn verhogen. Zo is er

onder andere een wijsanering gepland, die een sociale mixt onder de bewoners realiseert en de woon- en leefbaarheid verbetert.

Vormen

Meer bepaald gaat het om het gebied in de omgeving van de Mechelsestraat, eens men voorbij de Sint-Geertruikerk is. "Je komt er niet als je er niet moet zijn.", omschrijft Brepoels het. Knelpunt is er de hoge skore inzake kansarmoede. Anderzijds ligt in het gebied volgens Brepoels een enorme uitdaging, want als desolaat restgebied had het vele vormen van nieuwbouw toe. Interessant is ook de nabijheid van het stadcentrum, de (nu nog potentiële) enorme woonkwaliteit en het parkje 'de Bruul' als aantrekkingspool. Tot slot werd Brepoels wat concreter: "De bedoeling is het evenwicht herstellen tussen huur- en koopwoningen, openbare domeinen oprichten en de bevolkingssamenstelling evenwichtiger maken door jonge gezinnen aan te trekken met een netto-belastbaar inkomen van één à twee miljoen, vooral via de bouw van eengezinwoningen."

De reden waarom er in bakstenen wordt geïnvesteerd, aldus Brepoels, is eerst en vooral de beperkte omvang van de middelen. Maar, zo gaat hij verder, ook het feit dat verspreide inspanningen minder efficiënt zijn en de stad een gebundelde impuls wil geven. Naast bewonersinspraak, die vanuit het SIF wordt opgelegd, zijn ook woon- en landschapsarchitectuur en een deftige wetenschappelijke onderbouw bijzondere aandachtspunten.

En precies op het vlak van inspraak situeert zich een eerste pijnpunt, zo werd in het debat duidelijk. Hoewel in dit specifiek project de buurtwerking enorm goed funktioneerde en de banden tussen de bewoners verstevigde, wees Peggy Claes van Buurtwerk 't Lampeke er op dat er nog veel sleutelwerk nodig is aan de informatiedoorstroming naar de bevolking. Vaak is men al bezig met plannen en komen participatievergaderingen te laat tot stand.

Bovendien, aldus wijkmanager Toni De Simone, heeft inspraak vele gelaten. Inspraak betekent ook dat men zijn eigen prioriteiten, bijvoorbeeld een parkeerplaats voor de wagen, zondermeer laat primeren op de bouwplannen. Claes wees hierop op de waarde van buurtwerking voor het aalen van basisvaardigheden en communicatie. Schepen van Ruimtelijke Ordening, Monumentenzorg en Midden-stand, Massart repliceerde achteraf dat politici inderdaad meer vanuit de behoefte van de mensen moeten vertrekken bij het lanseren van projecten.

Toen socioloog Wim Kennis de vraag werd voorgelegd of de huidige bewoners er wel zullen blijven, kwam nog een pijnpunt aan het licht: de sociale verdringing die sowieso optreedt bij heropwaardering. Het gevaar bestaat immers dat mensen nogal snel wegtrekken omdat ze de waarde van de woningen financieel niet kunnen beantwoorden. Wim Kennis maande de stad dan ook aan daartegen maatregelen te treffen. Hij wees hierbij op de noodzakelijkheid van stedelijke functies en werkkunties. Als die zich enkel in het centrum vestigen, dan wordt een stad doods, terwijl ze in principe gewriemel betekent, aldus Kennis. Ook de sociale huurwoningsector werd door Kennis met een manende vinger bedacht. Zonder een druk van de sociale huurmarkt zal men de sociale verdringing immers niet kunnen opvangen. Zo dreigt ook het opzet van een sociale mixt in het water te vallen.

Repletiek

Koen Spitaels van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij had dan weer kritiek op het tijdelijke karakter van de Sif-investering. Zullen ze echt een impuls vormen? Bovendien, aldus Spitaels, realiseer je op drie jaar tijd geen inspraak. Ook het ruimtelijke karakter van de hele investering is beperkt door budgettaire middelen, terwijl je voor dergelijke projecten eigenlijk heel Leuven in aanschouw moet nemen. Kans-

armoede, zo verdedigde Spitaels zich verder, staat niet steeds in directe relatie staat met stedeboven. In zijn repliek achteraf begreep B. Massart het belang van de sociale bouwmaatschappijen bij het tegengaan van sociale verdringing, maar legde tegelijk de vinger op een andere wonde. Het kan volgens hem niet dat de sociale bouwmaatschappijen zouden moeten zorgen voor dat waarin priveemaatschappijen geen zin hebben.

Daarom is het impulsaspect van Sif-projecten belangrijk. Particuliere partners en bevoorrechte promotoren moeten uiteindelijk zelf het heft in handen nemen. Enkel zo behaalt de Sif-investering een maximaal rendement. Volgens Ingenieur-Architect Ludo Bekker is het in zekere zin een utopie de privee erbij te betrekken. Toch is er een antwoord van de privee en dat is niet de yerdienste van het beleid, wel het gevolg van een stijgende interesse, aldus een entoesiaste Jaak Brepoels.

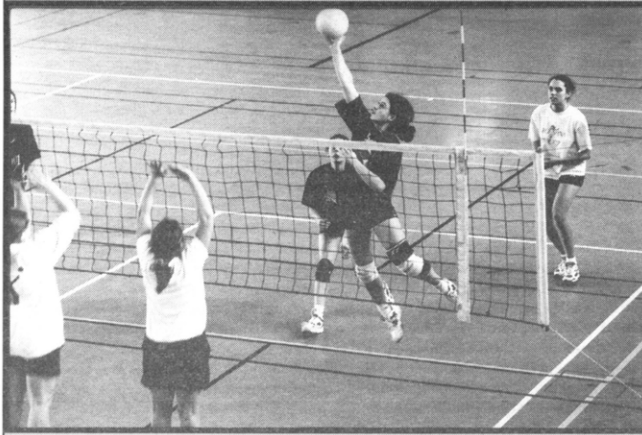
Kansen

Voor enige kritiek op de aanwending van de Sif-middelen bleek Brepoels trouwens al in de lezing voor het debat, niet doof. Door het hoofdkant van de leggen op gezinnen met een netto-belastbaar inkomen van één à twee miljoen, zou het Sif de band met de kansarmoede breken, een grief ook die door de krakersbeweging in Leuven recentelijk nog wrd geopperd. Volgens schepen Jaak Brepoels is deze kritiek enigszins terecht. Maar hij wijst ook op de brede doelstellingen van het Sif. Trouwens, zo gaat hij verder, is het Sif ook in achtergebleven gebieden actief en schept het ook daar kansen. Bovendien mag er volgens hem niet verder worden geïnvesteerd in dat gebied. Gezien deze projecten als impuls moeten volstaan. Een bijkomende reden om de steun aan die buurt te stoppen vormt de toestand van de buurt beneden de Diestsestraat, die nog veel erger is, omdat er daar vanuit privee-initiatief nog veel minder gebeurt.

Een fundamentele vraag blijft natuurlijk of men Sif-gelden voor dergelijke projecten mag gebruiken. Zonder enige verzachting van de sociale verdringing — ironisch genoeg gevolg van die projecten zelf — dreigt het probleem van de kansarmoede immers gewoon verplaatst te worden. Kansarmoede bestrijden krijgt zo een geheel andere connotatie.

Aernout Beke

Een multicultureel sportgebeuren in het Universitair Sportcentrum

(foto Ivan Put)

Van tweéentwintig tot zesentwintig februari is het weer zover: gedurende een ganse week zal Leuven omgeven worden door een eksotische sfeer, gekreëerd door zo'n driehonderdvijftig buitenlandse studenten die naar het Universitair Sportcentrum komen afgezakt voor het zestiende Leuven Internationaal Studenten Sport Tornado (Lisst). Op maandag tweéentwintig februari zal Sportraad — een geleding van Loko — voor de zestiende keer op rij ongeveer driehonderdvijftig studenten verwelkomen uit landen als Spanje, Frankrijk, Portugal, Nederland, Denemarken, Polen, enzovoort. De studenten komen hierheen om zich onderling te meten in drie disciplines en vijf competitie: voetbal heren, volleybal heren en dames en basketbal heren en dames. Tijdens de wedstrijden zullen zij gekonfronteerd worden met de finalisten van onze eigenste Interfakultaire Bekercompetitie (IFB).

Het Lisst is trouwens ondertussen uitgegroeid tot een prestigieus gebeuren, waar gesport wordt op nivo. Op de eerste plaats zijn zij dus hier om te sporten, maar het biedt hen ook een unieke gelegenheid om kennis te maken met ons land. Op maandagavond worden de gasten onthaald op een flitsende en spektakulaire openingsshow in het Gymnasium, waarvoor uiteraard ook de Leuvense student uitgenodigd is. Dinsdag en woensdag zullen de competitie plaatsvinden, om op donderdag tijdens de finales de uiteindelijke winnaars te lawaieren. Daarnaast zullen verschillende nevenactiviteiten het gebeuren opfleuren, met als hoogtepunt uiteraard de ondertussen beroemde Lisst-td, op donderdag vijftwintig februari in de Waaiberg. Dat het hier zal swingen, hebben de vorige jaren reeds bewezen. Deze week is zeker de moeite waard om eens tot het 'Sportkot' te komen, hetzij je van sport houdt, hetzij je je talen wil oefenen of buitenlandse kontakten wil leggen.

(jn)

Huisvesting Lisst: tweéentwintig tot zesentwintig februari 1999

Sportraad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — doet een warme oproep aan iedereen die bereid is om tijdens enkele dagen een buitenlandse student-sporter een slaapplek aan te bieden. Dit jaar organiseert Sportraad van tweéentwintig tot zesentwintig februari namelijk het Leuven Internationaal Studenten Sport Tornado, of simpelweg het Lisst. Om deze driehonderdvijftig buitenlandse sportieve studenten een slaapgelegenheid te bieden, hebben we nog veel bereidwillige studenten nodig.

Voel je je geroepen om mee te werken aan dit tornado op Europees nivo? Of wil je je talen oefenen gedurende een week, of een gratis vakantie in het buitenland versieren, allemaal in ruil voor enkele vierkante meters van je kot? Twijfel niet langer, vul onderstaand strookje in en krijg een Lisst-T-shirt en een kaart voor de Lisst-td op vijftwintig februari. Iemand te slapen leggen houdt in dat je die persoon (personen) bij hun aankomst komt halen aan het sekretariaat (zodat ze de weg van en naar het sekretariaat kennen), ze hun plaats toont en ervoor zorgt dat ze steeds binnen kunnen. Als je mensen te slapen legt, moet je enkel plaats hebben. De buitenlanders hebben normaal gezien zelf een slaapzak en luchtmatras bij. Indien mogelijk breng dit toch liefst ook zelf mee. Je kan dit briefje opsturen of gewoon eens langskomen of bellen naar het Sportraadsekretariaat; Tervuursevest 101, 3001 Heverlee. Tel. 016/32.91.33 of 016/32.91.34. Fax: 016/32.91.99. Wij hopen alvast dat jullie massaal zullen meewerken opdat LISST 1999 een geslaagd tornado zal worden met alles erop en eraan.

Ik ben geïnteresseerd in: Begeleiden Te slapen leggen

Aantal personen:

Opmerkingen (bv. nationaliteit):

Je naam:

Je adres te Leuven: Tel:

Je adres thuis: Tel:

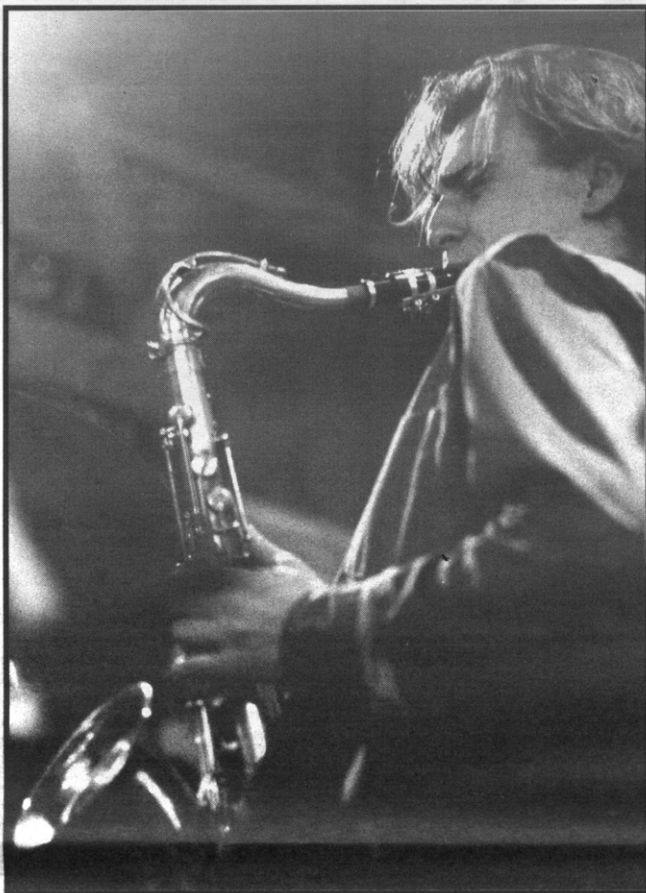
'Greetings from Mercury' mikst jazz en hiphop

Vlees én vis én vegetarisch

Op de kultuurdag in december speelde Jeroen Van Herzele een spetterend jazzconcert met zijn kwintet 'Greetings from Mercury'. Woensdag strijkt de groep neer in Stuc om haar wervelende grooves ten gehore te brengen. In een open mengeling van jazz en hiphop wordt een boeiend idioom gecreëerd dat korte metten maakt met de al te academische trekjes van de Belgische jazz.

Reeds tien jaar geleden dook Jeroen Van Herzele — intussen tweeëndertig — op in het Belgische jazzlandschap. Toen viel hij reeds op als tenorsaksofonist door een robuuste sound en een abstract spel waarin de jazztraditie doorklinkt. De tenorsaks is bij uitstek dat instrument in de jazz waar men met een ijzersterke traditie te maken heeft, en die ook als dusdanig gekanoniseerd is. De tenorsaks bezorgde de jazz misschien haar sensualiteit, maar het is eveneens het instrument van de vriele held, de ster die de sound van de groep stuurt. Het is dan ook niet vanzelfsprekend om op een overtuigende wijze nieuwe idiomaten voor tenorsaks te creëren die een loyaliteit aan de traditie met vernieuwing weten te combineren.

Maar precies daarin slaagt Jeroen Van Herzele met verve, hij tekent een parcours doorheen de geschiedenis door talrijke situaties en parafrases van grote voorgangers. De abstracte modale muziek van John Coltrane wordt verbonden met de melodische traditie van Sonny Rollins, wat resulteert in een spel dat aansluit bij eigentijdse groten als Joe Lovano en Joe Henderson — onderdog in de jaren zestig en intussen de tenorheld van de jaren negentig. De tijd van monolithische stijlen is evident voorbij. Van Herzele zal dan ook graag de heldenstatus afleggen in ruil voor een verregaande integratie van de saks in het muzikale geheel. Zijn gelaagde spel brengt hij daarom onder in een muzikaal kader dat het vandaag bijzonder goed doet in de wereld van impro-

visatie: een miks van hiphop en jazz.

Een evidente referentie binnen dit idioom dat jazz wil verbinden met de muzikaal-literaire straatcultuur is wellicht Buck-

shot LeFonque. Dat is een ensemble van die ene grote lefgozer op tenorsaks die er ook een voortreffelijk jazztrio op nahoudt, maar zich evenzeker kiplekker voelde aan de

zijde van Sting; Branford Marsalis. Greetings from Mercury schaarde de muzikale ideeën van Branford als het ware samen binnen één ensemble. De openheid van geïmproviseerde muziek ontmoet er de lome maar dansante grooves van hiphop.

Yo

Een trage ballad met veel ruimte voor een zwoel jazzgeluid wordt op vernuftige wijze gedekonstrueerd. Van Herzele laat een geartikuleerde melodische vinding verzuipen in een waaier van notenreeksen. Daarna beginnen de muzikanten een stoelendans, door een inversie van muzikale rollen ontstaan boeiende improvisatieruimtes. Gitarist Peter Hertmans neemt het notengordijn over, dat vervolgens neergehaald wordt door drummer Stéphane Galland — het wonderkind dat we kennen van Aka Moon. Galland is een drummer die niets liever doet dan anderen uitdagen met welgemikte trommelslagen. Zijn spel is een vloed van slagen, roffels en tikjes op vellen en symbolen, met geregeld bruuske onderbrekingen, explosies, verdichtingen en verbredingen. Een gemene drummer dus, die gestadig de structuren onderuit haalt die de andere groepsleden ontvouwen, en daarmee nieuwe sporen trekt.

Als Van Herzele in spetterende noten-erupties het geheel tot een ultieme spanning drijft en vervolgens laat ontsporen, zetten Hertmans en de minimale bassist Otti Van der Werf een groove in. Dan heeft rapper Steven Seghers vrij spel om zijn teksten te skanderen op het rijke muzikale substraat dat bol staat van de spanning. Galland dramt tegen een hels tempo junglebeats uit zijn trommels, en stouwt zodoende de sobere baslijnen van Van der Werf tjkvol. Gitaar en saks kunnen zich beperken tot voetnoten bij de vokale partij, en hier en daar een solo. Greetings from Mercury brengt geen halflauwe hybride van uiteenlopende muziekstijlen, maar het beste van jazz en het beste van hiphop. Het is boeiend om luisteren en dansbaar, brengt verstrooiing en een directe ervaring, vlees én vis.

Jeroen Peeters

Greetings from Mercury speelt in de Stuczaal op woensdag 20 januari (dus niet op donderdag zoals aangekondigd) om 20.30 u. Kaarten kosten 200/250/300/350.

Hinder in Pius X groter dan gedacht

"Het was precies Sarajevo als je hier binnenkwam"

Or is meer aan de hand' was de eerste reactie van de studenten op het artikel (Veto 14, vier januari) over de aanslepende ongemakken als gevolg van de renovatiewerken aan de Heverleese peda Pius X. Arnout, Bernard, Bert, Brecht en Frederic — samen vormen ze de omkaderingsgroep op het gelijkvloers — klagen over lawaai, onveiligheid, diefstal, gebrekkige afwerking van hun kamers en een slechte communicatie.

"De afwerking van de werken duurt nu al langer dan de werken zelf," begint Brecht. De renovatiewerken aan Pius X moesten tussen eerste zit van vorig jaar en het begin van dit academiejahr uitgevoerd worden. De studenten ondervonden de grootste hinder tijdens de eerste twee weken van oktober — "het was precies Sarajevo als je hier binnenkwam", zegt Frederic — maar de aanslepende afwerking zorgt evenzeer voor hinder en ongenoegen.

Hoewel er afspraken zouden gemaakt zijn met de aannemer om het lawaai te verminderen als er eksamen naderden, kon Frederic daar niet veel van merken toen hij vorige week voor zijn proefexamen studeerde. Het lawaai komt niet alleen van de werklui, maar ook door de gebrekkige isolatie. Konstank horen de Piusstudenten in kwestie het water van de

bovenverdieping door de afvoer lopen. Als hun bovenburen op een gewone toon praten, kun je beneden zo goed als alles verstaan wat er gezegd wordt. Uiteindelijk zouden de isolatiewerken tegen vijftien januari van de baan zijn, maar "er is opnieuw aan gewerkt, er is opnieuw naar gekeken, en het probleem is nog niet opgelost", zegt Rika Van Kersschaever van De Waag, het administratief centrum voor de residenties in Arenberg.

Deur

Ook het lawaai van de dichtslaande deur van de fietsenkelder 's nachts of gewoon het rammelen van de kamerdeuren is storend. Het zit de studenten vooral hoog dat gemaakte beloftes steevast niet nagekomen worden: "Voor de kerstvakantie zou alles opgelost zijn. Alles wat moest gebeuren, ging gebeuren, zeiden ze", aldus Arnout. Een deel van de verklaring is dat de communicatie langs de residenten hoort te verlopen maar omwille van de werken konden die pas onlangs hun intrek nemen in hun appartement.

Ook de brandveiligheid moet het ondergaan. Net voor de kerstvakantie waren de branddetektoren nog niet aangesloten. In het geval van brand moet de magneet bovenaan de branddeur in de keuken lossen, zodat de deur dichtslaat. Bij een eenvoudige test blijkt dat de magneet wel lost maar dat de deur over de grond sleept en

gewoon niet dicht kan. Ook de fietsenstalling is niet beveiligd, zegt Arnout: "De deur tussen onze gang en de fietsenstalling is op slot, maar in de buitendeur van de fietsenstalling steekt geen slot. Iedereen kan onze fietsen meenemen." Ook diefstal komt geregeld voor. Zo verdwijnen er frekwent poststukken. Bij de levering zijn een deel van de brievenbussen namelijk op de grond gevallen waardoor ze moesten teruggestuurd worden. De helft van de Piusstudenten moet het voorsnog zonder brievenbus stellen.

De afwerking van de kamers laat evenzeer op zich wachten. Arnout kreeg niet voor de kerstvakantie toch nog een spiegel, sommige kamerdeuren vallen niet in het slot en bij de douche is men vergeten ervoor te zorgen de vloer te laten hellen in de richting van het rioolputje, zodat het water gewoon blijft staan. Zo zijn er nog een hele resem kleine ongemakken, maar allemaal

samen zorgen die voor heel wat hinder.

Willy Goovaerts — lid van de technische dienst — onderhoudt de contacten met de aannemers. Hij minimaliseert de zaak, en bekijkt de kwestie vooral vanuit het standpunt van de aannemer. "Er was afgesproken om de studenten niet te storen tijdens de blok, en pas na eerste zit te beginnen. Maar op dertig werkende dagen een dergelijk bedrag realiseren is heel moeilijk." Rika Van Kersschaever begrijpt wel "dat aannemers niet voor een paar prutsen terug kunnen komen," maar vindt de situatie "eigenlijk niet gepermitterd. Aanvankelijk is er wel aan gedacht om de werken over twee jaar te spreiden. In dat geval moet je dan wel de werf helemaal opnieuw opbouwen. Nu is de kostprijs vijftig miljoen, tegenover tachtig miljoen als je het in twee jaar doet. Het is dus wel goedkoper, maar eigenlijk is de hinder voor de studenten niet te betalen." Op vijftwintig januari is de uiteindelijke oplevering, al is dat nog niet het einde van alle ongemak. Op dat moment zal namelijk een volledige lijst opgesteld worden van wat nog allemaal niet in orde is in Pius X. Het is ongehoord dat de studenten op zo'n nonchalante manier behandeld worden. Hun mening werd niet gehoord, de informatie-doorstroming verloopt nog altijd niet optimaal en op de eerste welgemeende verontschuldiging rekenen ze al niet meer.

Benny Debruyne

Journalistiek heruitgevonden

Ik richt tot u dit schrijven omdat ik, en velen met mij, toch een paar opmerkingen heb aangaande uw journalistieke eksploten. Uw drang naar journalistieke objectiviteit is dit akademiejaar weer van een onberispelijk nivo. Zo was er voor Veto gedurende de eerste maanden aan de lopende band interessant nieuws te rapen bij een stel 'sociaal geëngageerde' krakers en beroepsagitatoren die elke gelegenheid te baat namen om 'het systeem' aan te klagen en op te komen voor de 'sociaal zwakkeren', in kasu zichzelf. Voor Veto is het geen probleem dat diezelfde sociaalvoelenden niet terugdeinzen voor beschadiging van prive-eigendom en gemaskerde aanvallen met knuppels tegen personen, met als triest — en slechts voorlopig — hoogtepunt de brandstichting bij nacht van het toenmalige NSV-verbondshuis. Wie wil kan nog altijd het resultaat van deze moedige politieke korrekten bewonderen in de Maria-Theresiastraat 62.

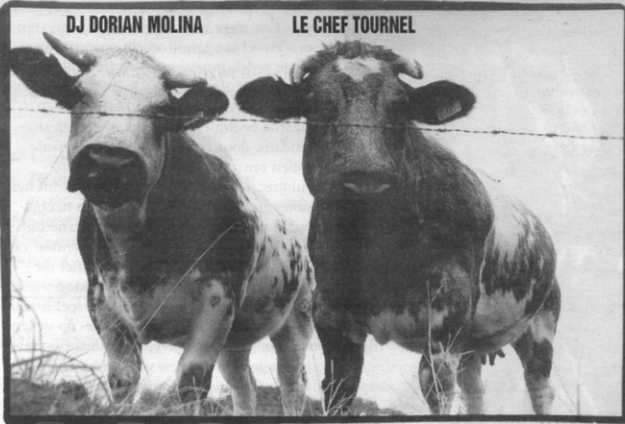
Na de krakerssoap volgde het asieldebat, waarin uiteraard wederom de traditionele linkse retoriek de boventoon voerde. Misschien kan men op het eerste zicht sympathie hebben voor de strijd die organisaties zoals het Kollektief tegen Uitswijzingen voeren. Deze sympathie moet echter snel omslaan in achterdocht, ja zelfs antipathie als men weet dat aktievoerders, zoals die van het Kollektief, in grote mate mede verantwoordelijk zijn voor de dood van Semira Adamu door de illegalen op te zetten tegen gezagsdragers. Bovendien is hun eerste bekommernis nooit de zorg voor asielzoekers geweest, maar wel het onmogelijk maken van elke volksbeleving door het stimuleren van de massale toestroom van vluchtelingen. Dit alles met in het achterhoofd de kommunistische utopie van de maakbare mens. Zo eisen ze niet alleen de regularisatie van alle illegalen, de stopzetting van alle uitswijzingen en

de sluiting van de gesloten centra, maar zelfs de terugkeer van alle 'gedeporteerden' (dit laatste om in het specifieke linkse jargon te blijven). Met andere woorden: te gek om los te lopen.

In nummer veertien van Veto was het weer prijs: Appeltuin schudt onderwijsnetten wakker. Op de eerste pagina het diepgaande, — uiteraard — objectieve interview met de stuwende leer(?)kracht achter deze aktie. Onlangs was ook op Radio 1 in het programma 'Het Groot Gelijk' de Leuvense Pfenetschool het gespreksonderwerp. Hieruit bleek maar al te goed dat deze 'progressieve leerkrachten' er zelfs niet vies van zijn om kleuters en kinderen voor hun kar te spannen. Op de vraag of de kinderen wel objectieve informatie kregen, wist de leerkracht enkel te antwoorden dat alle meningen aan bod kwamen en dat de kinderen alle vragen mochten stellen. Aangezien de illegalen zelf geen Nederlands spreken, moesten de leerkrachten natuurlijk wel vertalen. Sprekers die kwamen pleiten voor het geveerde asielbeleid, laat staan voor een versterking ervan, waren er natuurlijk niet. Dit heeft tot gevolg dat de leerkracht alles kontroleerde. Ik beveer niet dat men kinderen moet isoleren van de reële wereld. Als men echter eerlijk is, moet men toegeven dat zulke akties totaal misplaatst zijn in een kleuter- en basisschool en op geen enkele manier objectieve informatie willen verstrekken. Meer zelfs, die kinderen worden opgeofferd voor een politieke visie en politiek geïndoktrineerd tijdens de lesuren op kosten van de gemeenschap. Zouden we niet beter een kind nog een klein beetje kind laten zijn?

Beste Veto, graag had ik jullie deze vragen horen stellen, voor volgende keer misschien?

Erland Pison,
NSV-Presses 1998-1999,
derde licentie rechten

De eerste twintig gegadigden die zich met deze advertentie om 22 uur aan de Rumba aanmelden, komen er gratis in. De rest betaalt om ons te zien.

Mel & Kim in de kont geneukt door Bob Sinclair en Cassius. Dat moet DJ Dorian Molina of Le Chef Tournel zijn.

Maandag 25 januari
@ Rumba & Co
60/80 BEF

lezersbrieven

vervolg van p. 2
stens drieduizend Koerdische dorpen vernietigd, zijn vier miljoen Koerden verdreven uit hun dorpen naar controleerbare stadcentra en zwaaien ekstrem-rechtse doodskaders (bijvoorbeeld de Özel Tim contra-guerilla) de plak. Bedenk verder dat er een Golfoorlog (de tweede in een drietalige soap ondertussen) nodig was voordat Turkije erkende dat er twaalf miljoen Koerden op haar grondgebied leefden (voor 1992 sprak men nog van Berg-Turken). Voeg daarbij de vuile oorlogsmethodes van de Turkse staat (zo rapporteert de Turkse socioloog Besiki insidenten waarbij Özel Tim zich vermommen als Koerden uitmoordende PKK-guerillero's). Enkel met deze harde feiten in het achterhoofd is een discussie zinvol over de aard en de leiding van de Koerdische guerrilla zelf.

Hoe kan echter een universiteit in zulke kwesties (schijnbaar) 'neutraal' blijven? Is het niet de plicht van de academische wereld om zich kritisch op te stellen? Zwijgen is instemmen. Waarom worden wetenschappelijke projecten hoger ingeschat dan mensenrechten?

Gelukkig zijn er ook positieve signalen. Zo ondersteunde professor Martens een Koerdische konferentie (MTC, tien oktober 1998) waarin hij getuige was van de grote wil bij verschillende partijen (PSK, PKK,

PKK, PUK, onafhankelijken,...) om een vreedzame oplossing af te dwingen. Uit vrees voor het schaden van de geostrategische en economische belangen, verhindeerde de Belgische Staat echter dat Turkse Koerden (waaronder mensenrechtenaktiviste Keskin) kwamen getuigen op deze bijeenkomst. Ook nu zien we een enorme hypokrisie in Europa ten aanzien van de Ocalan-kwestie. Men heeft de mond vol van mensenrechten, maar in de realiteit primeren economische en Navo-belangen. We betalen (nogmaals) de prijs voor de verwerpelijke 'New World Order'. Zou het de KUL niet sieren als zij de hypokrisie, zowel in de Koerdische kwestie als in het asieldebat, zou doorprieken?

TinekeVan Buynder en Tom Jones,
namens Socialistische Jonge Wacht
(SJV)

berichten

trompettisten/trombonisten voor IBB

Dag student-muzikant, speciaal voor jou dit bericht. Speel je zelf trombone of trompet of ken je iemand die dit instrument bespeelt? Dit is immers een massale oproep naar alle trompettisten/trombonisten uit Leuven. De interkulturele Bigband (Interfak Big Band/IBB) heeft je werkelijk broodnodig. Wij repeteren elke maandagavond van 20.30 u tot 22.30 u in de Naamsestraat (Arenberginstituut). Een tot en gevarieerd repertoire, een leuke bande, een bezielde dirigent, kosteloze drankjes na het blazen en mooie uitstapjes in het vooruitzicht (in februari naar Washington DC), dit alles is de IBB.

Ben je geïnteresseerd? Mail of kom naar Roel Deseyn (095/82.64.97, Brabantsestraat 86, roel.deseyn@student.kuleuven.ac.be) Of beter nog: kom eens naar een repetitie, elke maandagavond in het Arenberginstituut, Naamsestraat.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal 1 Wapen 2 Verbinding — Voedingsmiddel — Oneffen, onbewerkt 3 Reeds — Deel van een wiel — Familielid 4 Gedwee — Pers. vnv. 5 Een zekere — Zangerskoor 6 Vierkante soldatentas — Luikse gemeente 7 Dreumes — Nachtvogel 8 Voorzetsel — Amerikaanse staat — Japans bordspel 9 Tijdmaat — Pers. vnv. — Mansnaam 10 Bepaald beroep.

Vertikaal 1 Oogverblindende schijn 2 Loopvogel — Voorzetsel — Stoep of bordes voor een paleis 3 Zoogdier — Spijskaart — Dwarsmast 4 Familielid — Sneeuwchaats 5 Zeezoogdier — Familielid 6 Wens, verlangen — Verwarde zaak, duister geheel 7 Raad, vermoed — Balk 8 Slede — Onbegroeid — Muzieknoot 9 Drank — Meisjesnaam — Scheepstouw 10 Verkeerde weg.

Door Filip De Keukeleere

vorig nummer

S	O	D	A	R	O	B	Y	N
T	O	R	M	O	S	V	A	
O	M	E	L	E	T	Z	E	T
K	G	E	N	S	T	E	R	
E	L	N	U	R	E	I	S	
R	A	A	T	L	I	G	O	
B	R	E	V	I	E	R	N	
K	I	M	E	R	R	A	T	A
I	E	A	T	E	P	A	T	
P	L	U	T	O	Z	E	L	E

zoekertjes

√ Deze week zijn er maar twee zoekertjes langsgeweest.
 √ Gelukkig was er nog X, zodat we een aantal artikelen moesten schrappen.
 √ Chrisje, vergeef ons onze schuld.
 √ Lieveke, speciaal voor u Aka Moon op 17 maart gratis in de Stuc-zaal en dit om 13u. Mosj.
 √ Karen Peeters is nog maar pas begonnen met eksamens en ze is er nu reeds grandioos door! Karen, ongelooflijk veel sukses!
 √ Gevonden tussen de Grote Markt en het Station: kandidate in de musikologie, blond haar, neusbel en superslank. Beloning: vrije toegang op 21 januari om 20u voor het optreden van het Leuvens Cultureel Centrum.
 √ Prettige verjaardag Chrisje.
 √ Oma, oma, geef je mij nog centjes? Een hongerige student
 √ Maarten en Ruth dansen Salsa in de 4 Gekroonden op 20/2. Allen daarheen!
 √ Dag Sibien, groetjes van Jeroen en Jeroen!!
 √ 'Fuiers aller landen verenigt u op woensdag 27 januari in zaal RUMBA voor de volgende FUCKIN' GUITAR NOIZ FUIF"
 √ Twee "entoesiaste" gitaristen zoeken bassist, drummer en zanger. Geslacht doet niet terzake. Genre: Sophia, Pixies, REM. Metal-freaks gelieve zich te onthouden. Bel donder-

dag tussen 19u en 20u op 016/233953. Vraag naar Jan of Nico.
 √ Gratis Salsakursussen door Maarten en Ruth. Be there!
 √ Dit is een dankwoord aan alle vrienden die me vergezelden op mijn overgang van 22 naar 23 jaar. (vooral de borsten van Francesca) Olivier.
 √ Annemie van 't Stuc-onthaal belooft dat ze deze week geen Duvel meer zal drinken.
 √ Stuc is op zoek naar 230000 fr. Beloning: Vrije toegang tot 't Stuc.
 √ Pak dat schoentrek mee naar Kortrijk.
 √ Dorian Molina Death or Disease 1984
 Tourdates: vijftiendag januari in de Rumba op de Veto-fuif, woensdag zeventiendag januari in de Toewip op de Pré-ithakafuif.
 √ De drie vrouwelijke musketiers van de Brabacconestraat 128 krijgen zoals beloofd deze week hun pakje drum met blauwe blaadjes via de post.
 √ Nieuwe vorm van censuur: gerontokratisch gezeik haalt het op zin voor humor
 √ Alle voorstanders van het huidige Stuc-beleid worden dringend verzocht om zich zo snel mogelijk naar 't Stuc-onthaal te begeven om daar Miets Stuc-enquete in te vullen. Beloning: gezellige babbel met Wim en Annemie.
 √ Da ekstravaganza alternativa Days organi-

seert op dinsdag zessentig januari deelt twee over de Japanse mafia met o.a. aandacht voor de pop-art-Avengers-style van Suzuki: gewelddadige huurmoordenaars, ekstravagante vrouwen en free-jazz soundtrack.
 √ Gerucht: Rektor Oosterlinck heeft nog een illegale burcht in het bos van Heverlee.
 √ Moos dankt de vierhonderd personen die op de Strobophonafuif van vorige vrijdag in de Rumba aanwezig waren.
 √ Ik kom naar die receptie op mijn sloefen.
 √ Veto-fuif op maandag vijftiendag januari in zaal Rumba met DJ Dorian Molina en DJ Le Chef Tournel
 √ DJ Mailman en DJ Stan op woensdag zeventiendag januari in de Toewip op de Pré-ithakafuif.
 √ Van het volk, voor het volk, door het volk. Elke maandag van 16:00 u tot 20:00 u op 106 FM: VolksRadioMoos.
 √ X organiseert ontsnapingslessen voor asielzoekers in gesloten centra. Elke woensdag vanaf 12u in het bos van Heverlee;
 √ Nog twee weken solden, ook bij de Veto: deze week twee Veto's voor de prijs van één

Veto.
 √ Wie nodigt de Interfak Big Band eens uit voor een concert, om je aktiviteit op te luis-teren.... Ambiance verzekerd. Prijs/Bezetting overeen te komen! Inlichtingen bij dirigent Bart Preneel (Bart.Preneel@esat.kuleuven.ac.be). Doen !!!
 √ Een boekentoon is ook goed, liefste één van de FNAC, anders van de Plato.
 √ Oogartsen zijn duurder dan verwacht.
 √ Hans ligt al vast op 9 februari, spijtig want dan spelen ze 'Blade Runner' in de Studios.

SPORTURA REIZEN
 sneeuwzekere bestemmingen tegen
onklopbare prijzen!
 Vanaf 5.990 BEF all in
 ook voor groepen
 TEL : 016/29.87.29
 FAX : 016/29.87.20
 Muntstraat 38, 3000 Leuven
 ledere week last-minute prijzen

van **fifties** tot **seventies**, van **klassiek** tot **modern**

Kringloop-winkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

SPIT
 KRINGLOOPCENTRUM

OPENINGSUREN
 dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
 zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
 016/26.09.21

ECO COPY WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118 Tel: 23.70.30	Tiensestraat 88 Tel: 23.70.02	Naamsestraat 115 Tel: 23.70.03
Ma.-Do. 9 - 22u. Vr. 9 - 20u. Zat. 10 - 17u.	Ma.-Vr. 9 - 19u.	Ma.-Vr. 9 - 19u. Zat. 10 - 17u.

aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

agenda & ad valvas

DOOR ANN VAN DE MOORTELE

MAANDAG
 14.00 u **FILM** Leven en dood op het land (Belgisch psychologisch drama van Emile Degelin uit 1964 in twee delen naar novellen van Sijjn Streuvels en Karel Van de Woestijne), in Filmmuseum Leuven (Vander Kelenstraat 30), toeg. 25/50, org. Filmmuseum.
 20.00 u **FILM** Leven en dood op het land (Belgisch psychologisch drama van Emile Degelin uit 1964 in twee delen naar novellen van Sijjn Streuvels en Karel Van de Woestijne), in Filmmuseum Leuven (Vander Kelenstraat 30), toeg. 25/50, org. Filmmuseum.
 20.00 u **FILM** Orson Welles, 'The Trial', in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Tg Dood Paard speelt Blaaf van Oscar Van Woensel, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** New Harvest: Adrei Sokurov: 'Mother and Son', in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

DINSDAG
 19.00 u **LOOPBAANBEGELEIDING** Informatievergadering 'Diplomatic', getuigenissen van stagemeester en stagiairs van het ministerie van Binnenlandse Zaken, in College 'De Valk', (Zeger Van Hee), org. Studentenbeleid Kernsel Twerkstelling.
 20.30 u **TEATER** Tg Dood Paard speelt Blaaf van Oscar Van Woensel, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

WOENSDAG
 u **TENTOONSTELLING** Leopold Liou - All Humans Challenged, Peter Blatt, vanaf 20/01 tot 20/02, in EVE-N & YET, Vaartstraat 30, Leuven, org. EVE-N & YET.

15.00 u **KONSERT** 'Abdijkonsert' door Het Danel Strijkkwartet, in Kapittelzaal Abdij Keizersberg, Mechelsestraat, 202, Leuven, toeg. 150/250, org. Jeugd en Muziek Leuven.
 20.00 u **FILM** New Harvest, 'Marie Baie des Anges van Manuel Pradal, in de Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Bronstig Veulen, BV's in, in Vaartstraat 137, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

MAANDAG
 20.00 u **FILM** Filmfun: 'De Staking' van Sergej Eisenstein, in de stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.00 u **MUZIEK** Tom Pintens brengt Muzikale voorkeur, in Stuc, eerste verdieping, Vergaderzaal drie, org. Kultuurraad.
 20.30 u **TEATER** Bronstig Veulen, BV's in, in Vaartstraat 137, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** New Harvest, 'Marie Baie des Anges van Manuel Pradal, in de Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

Alfa
 • 20/01 om 20.00 u: Spelletjesavond, in de praatkamer.

ALFA
 • 20/01 om 21.00 u: Spelletjesavond, in Praatkamer Fak. Letteren. • 22/01 Tentoonstelling: "Op zoek naar steen." Prehistorische mijnbouw in Egypte en België, vanaf 22/01/99, in CBIB Tentoonstellingszaal.

Eoos
 • 18/01 om 14.00 u: Partieelspermanentie, van 14:00 tot 17:00, in EOOS-permanentie. • 18/01 om 20.00 u: Kern P.V., in Eoos-Permanentie. • 19/01 om 14.00 u: Partieelspermanentie, van 14:00 tot 17:00, in EOOS-permanentie. • 20/01 om 14.00 u: Partieelspermanentie, van 14:00 tot 17:00, in EOOS-permanentie. • 21/01 om 14.00 u: Partieelspermanentie, van 14:00 tot 17:00, in EOOS-permanentie. • 21/01 om 20.00 u: Film, "The 5th Element", in MSI. • 22/01 om 14.00 u: Partieelspermanentie, van 14:00 tot 17:00, in EOOS-permanentie.

Germania
 • 24/01 FAK-Feestweek, in Fakbar Letteren.
 • 25/01 FAK-Feestweek, in Fakbar Letteren.

Historia
 • 18/01 om 09.00 u: Partieelsperma, in Perma. • 19/01 om 09.00 u: Partieelsperma, in Perma. • 20/01 om 09.00 u: Partieelsperma, in Perma. • 21/01 om 09.00 u: Partieelsperma, in Perma. • 22/01 om 09.00 u: Partieelsperma, in Perma. • 25/01 om 21.00 u: Redaktievergadering, in Perma.

Klio
 • 18/01 Partieelspermanentie, doorlopend, in KAF Letteren. • 18/01 om 14.00 u: Ouw Peekes- namiddag. • 19/01 Partieelspermanentie, doorlopend, in KAF Letteren. • 20/01 Partieelspermanentie, doorlopend, in KAF Letteren. • 21/01 Partieelspermanentie, doorlopend, in KAF Letteren. • 22/01 Partieelspermanentie, doorlopend, in KAF Letteren.

ZATERDAG
 09.00 u **LOOPBAANBEGELEIDING** Simulatieproef 'De Verhandeling', in College 'De Valk' (Zeger Van Hee), org. Studentenbeleid Kernsel Twerkstelling.

ZONDAG

Armand Pien: weerkundige en weerman

Verduistert de zon reeds in april, dan verloor Pien zijn bril

al Pien dit weekend mooi weer voorspellen?», konden de restaurants en hotels aan de kust zich vaak afvragen. Armand Pien voorspelde vanaf 1957 als weerkundige aan het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI) vijfendertig jaar lang de lage luchtdrukken boven België. Hij kleurde zijn weerpraatjes in met anekdotes over sterren en kometen, en volkspreuken over koning winter en tante zomer.

Veto: Waar liggen de 'roots' van het KMI?
Armand Pien: «Voor de onafhankelijkheid van België, stelde koning Willem I een zekere geleerde Adolf Quetelet aan om een sterrenwacht op te richten. Maar Quetelet sukkelde met een probleem waarmee de sterrenwacht nu nog kamp: hij had geen budget. Om die reden beperkte de professor zich tot klimatologische waarnemingen. Vanaf 1833 zijn er in België continue waarnemingen. De enige uitzonderingen zijn de eerste oorlogsdagen van 1940. Uiteindelijk werd de sterrenwacht dan in 1858 opgericht in Ukkel op een plekje dat omgeven was door weides en koeien, nu door ambassades en villa's. In 1913 werd beslist dat binnen de sterrenwacht de afdeling meteorologie autonoom werd als Koninklijk Meteorologisch Instituut. Midden jaren zestig kwam er dan het Belgisch Instituut voor Ruimte-aeronomie bij, waarvan ondermeer Dirk Frimout lid is.»

Veto: Hoe bent u in de weerkunde terecht gekomen?

Pien: «Voor de oorlog studeerde ik wetkunde aan de universiteit van Gent. Als specialisatie nam ik astronomie. Ik schreef trouwens mijn tesis over kometen, een onderwerp dat mij mijn hele leven heeft gepassioneerd. In 1942 studeerde ik af. Ten gevolge van de oorlog was het voor mij onmogelijk om te doktoren. Ik kreeg wel de kans om op het toenmalige Ministerie van Volksgezondheid te gaan werken om statistieken te verwerken. In 1948 maakt het KMI bekend dat zij een Vlaamse weerkundige zochten. Ik heb meteen mijn baan opgezegd en trok naar Ukkel op de dienst Toegepaste Meteorologie. Op dat ogenblik was men immers al bezig weerberichten te maken voor de radio. Maar geen kat van het publiek begreep iets van al die geleerde woorden zoals cyclonen en anti-cyclonen, depressies en okklusiefrenten. Bovendien was het KMI praktisch uitsluitend bemand door franstaligen. Ik moest dan de franstalige weertermen vertalen naar het Nederlands.»

Veto: Welke invloed had de ontwikkelende technologie op de weerkunde?

Pien: «In het begin had je de 'romantische' periode. Wij lieten elke dag twee ballonnen op, deden waarnemingen met ons oog en luisterden naar de informatie die via een speciale radiozender binnenkwam. Vanop de Atlantische oceaan werden immers waarnemingen gedaan vanop een tiental schepen. Die berichten moesten wij dan met de hand uitwerken in isobaren op de weerkaarten. Maar er waren enorm veel hiaten. Als we het weer van de volgende dag konden voorspellen, waren we al blij. De grote sprong voorwaarts voor de weerkunde kwam er eigenlijk op vier oktober 1957, bij de lansering van de Spoetnik I door de Sovjet-Unie. De Verenigde Staten waren hierdoor enorm gefrustreerd en lanceerden als tegenreactie in 1960 de eerste weersatelliet. Voor de eerste keer konden wij zien hoe het weer was boven de wolken. De Amerikanen hadden meer belangstelling voor het weer dan de Sovjets, om-

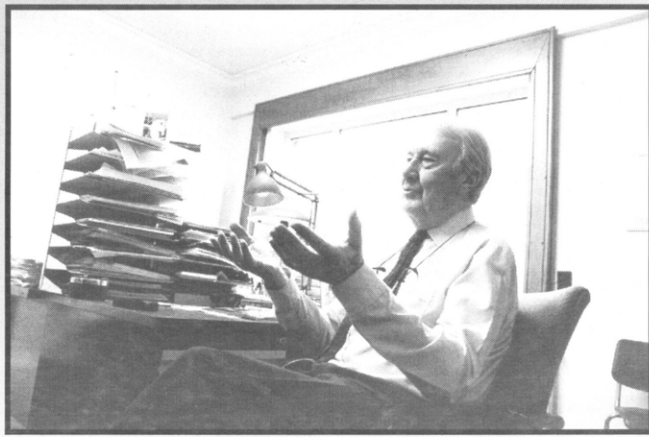
(foto David Maessens)

dat hun staten aan de Golf van Mexico geteisterd werden door orkanen die miljarden dollars aan schade kosten. De Sovjetunie — met haar stabiel continentaal klimaat — had geen echte nood aan weersvoorspellingen. Via deze weersatelliet kregen de weerkundigen beelden van het wolkendeck boven de Atlantische Oceaan, de oceaan die het gematigd zeeklimaat van België grotendeels beïnvloedt.»

«In 1970 kwam dan de computer zijn intrede doen op het KMI. De klimatologische vaststellingen vanop zee of vanuit de lucht werden via speciale computerprogramma's in thermodynamische vergelijkingen en verwerkt in digitaal naar de computers van het KMI doorgespeeld. Toen ik in 1990 afscheid nam van de BRT, was het KMI in staat om acht dagen op voorhand een weerverandering aan te geven. Op dit moment werkt het KMI samen met Météo-France aan een project om elke drie uur van de

alle Brusselse vloeken leren. In de opnamestudio werd ik voor de camera's gesmeten met twee attributen: een geïmproviseerde kaart van Europa en een alcoholstift. Die stiften krasten zo hard op die kaart dat de vijfhonderd kijkers van de BRT toen wel hun toestel zullen buitengesmeten hebben. Ik wist toen nog niet dat je zo'n alcoholstift omgekeerd moest houden. De eerste plaatselijke neerslag die ik toen heb voorspeld, waren de zweedruppels op mijn voorhoofd. Na een paar uitzendingen kwam de grimeur op het lumineuze idee om te tekenen met lippenstift. Als ik dan 's avonds thuis kwam en mijn vrouw lippenstift op mijn hembemerkte, dan kon ik zeggen dat ik gewoon het weerbericht had gepresenteerd. Bovendien kon je met die lippenstiften niet zo krassen.»

Veto: Hebt u er steeds aan vastgehouden om met weerkaarten te werken waarop u kon tekenen?

(foto David Maessens)

dag een weerbericht te kunnen geven.»

Veto: Hoe bent u dan de eerste Vlaamse televisie-weerman geworden?

Pien: «Jan Boon en Nick Bal, de grondleggers van de Belgische televisie, waren grote bewonderaars van de BBC, en die zonden een 'weather-forecast' uit. Nick Bal kwam naar het KMI en daar ik de enige Vlaming was, nam hij me mee naar het BRT-gebouw aan het Flagey-plein in Brussel. Voor mijn eerste weerpraatje op de televisie, had ik een heleboel meetapparatuur meegenomen: een termometer, een barometer, een pluviometer, de buis van Torricelli enzovoort. Maar onderweg, in een taxi, brak mijn barometer en al het kwik vloeide op de zetels. Omdat deze stof vrij giftig is en bij contact met lucht uiteenvalt in kleine bolletjes, kon ik van die taxichauffeur op enkele minuten

Pien: «Nadat ik vijftientig jaar 'live' mijn weerpraatje had gedaan, werd er in de BRT gewerkt met vooropnames door de komst van de elektronische weerkaarten. In het begin moest een hele kamerploeg van de BRT naar het KMI komen om elk half uur de satellietbeelden te filmen. Dan brachten ze dat materiaal naar de studio om dit te verwerken tot een wolkenfilm. Nu worden met de huidige techniek die satellietbeelden rechtstreeks in een montagestudio verwerkt tot een film. Die wolkenfilm heeft als grote voordeel dat het publiek effectief ziet wat er gebeurt met het weer en dat de weerman dus niet zomaar kan zeggen wat hij wil.»

Veto: Bij het publiek bent u vooral bekend door de persoonlijke inkleurings die u aan de weerpraatjes gaf.

Pien: «Op de BRT had ik steeds een ongelofelijke vrijheid. Ik kon het weerbericht door mekaar halen, er mensen bijhalen, dingen tonen zoals groenten en fruit, of bijvoorbeeld de sterrenwachten van ons land promoten. Zo vertelde ik vaak iets over astronomie of schudde ik een — vaak zelfgemaakte — weerspreuk uit mijn mouw. Zelfs het 'Liegebeest' — uit een kinderprogramma met Bart Peeters — kwam mij eens feliciteren tijdens het weerbericht.»

Veto: Vindt u het niet spijtig dat de meeste weerspresentatoren geen echte weerkundigen meer zijn?

Pien: «Een weerman zoals Frank De Boosere is geen wetenschapper en komt elke dag naar het KMI om met de weerkundigen te spreken. Maar Frank doet zijn werk goed en ik vind het niet noodzakelijk dat een weerman ook een weerkundige is. Het voordeel van een 'weerkundige weerman' is wel dat die steeds kan terugvallen op zijn vakkennis en allicht inzicht heeft in hetgeen hij het televisiepubliek voorschotelte. In de meeste Europese landen zijn het toch nog weerkundigen die de weerpraatjes verzorgen. Behalve in Frankrijk, daar wordt het mooie weer in de Provence voorspeld door 'showmanekes' en schone 'madam-mekes'.»

Veto: Krijgt u nooit klachten van misnoegde 'weerberichtkijkers'?

Pien: «Vooral aan de kust hoopten ze dat Pien elk weekend mooi weer ging voorspellen. Maar ginds aan zee moeten ze helemaal niet klagen: ze hebben per jaar tweehonderd uren meer zon en honderdvijftig liter neerslag per vierkante meter minder dan in het binnenland. En vergeet niet dat de horekzakken aan de kust niet altijd opgezet zijn met heel weer. Want dan blijft iedereen op het strand zitten. Wat ze willen is dat er om drie uur 's middags een fikse regenbui uit de lucht valt om de toeristen in de cafes te jagen.»

Veto: Kan u voorspellen welk weer de goden zullen brengen bij de zonsverduistering in augustus?

Pien: «Het weer tijdens de zonsverduistering, kunnen we niet voorspellen. Maar ik weet wel dat er sommige sterrenwachtverenigingen in ons land van plan zijn om vliegtuigen of ballonnen boven het wolkendeck te doen uitstijgen. Zo'n zonsverduistering is een uniek fenomeen en in een mensenleven eerder een zeldzaamheid. Een zonsverduistering wil zeggen dat de maan tussen de zon en de aarde schuift. Schijnbaar is de maan dan voor ons even groot als de zon. Plots is het dan nacht. Het spektakulaire is wel dat vooraleer de verduistering plaatsvindt, de randen van de maan nog waar te nemen zijn. Het is dan voor wetenschappers en allerlei amateur-astronomen de ideale gelegenheid om de kraters en de schaduwen van de maan beter te bekijken via hun telescopen. Een ander frapant gevolg van de zonsverduistering is dat voor de korte tijd dat de verduistering duurt, alle dieren doen alsof het nacht is. Sommige dieren gaan slapen en nachtdieren gaan op jacht. Voor België moeten we voor zo'n volledige zonsverduistering teruggaan tot in 1453, toen was Keizer Karel nog niet geboren. Een volgende zonsverduistering zou hier te zien zijn in 2095. Maar die zal niet zo spektakulair zijn omdat ze plaatsvindt bij zonsdondergang. Voor een totale eklips moeten we wachten tot vijftientwintig mei 2142.»

Veto: Waar in ons land zal de verduistering het best te zien zijn?

Pien: «Het beste plaatsje in ons land om de verduistering te observeren is het zuiden van de Ardennen in de buurt van Bouillon. We zitten dan in de vakantieperiode, het zal er in de Ardennen bijgevolg heftisch aantogegaan met al die toeristen. Meer in het algemeen is de verduistering te zien van in Normandië over Lotharingen, Zuid-Duitsland, tot in de Golf van Bengalen. Maar als je er naar kijkt, moet je wel de ogen beschermen met een gekleurde bril. Ik ken er genoeg die blind zijn geworden van te veel naar eklipsen te kijken.»

Hart De Schrijver
Vves De Jaeghere